

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עידו כפכפי

תובעת **אור כהן**
ע"י ב"כ עו"ד עדי רוזנשטיין

נגד

נתבעות	<p>1. ספיר בסט ע"י ב"כ עו"ד יוסי מלצר – לשכה לסיוע משפטי</p> <p>2. מוריה נחמיאס ע"י ב"כ עו"ד עידן אדרי – לשכה לסיוע משפטי</p> <p>3. שאנל אסייג ע"י ב"כ עו"ד דוד חכמוב – לשכה לסיוע משפטי</p> <p>4. ספיר שיריאן ע"י ב"כ עו"ד שלומי רוקח</p> <p>5. רותם עמר ע"י ב"כ עו"ד רועי דותן – לשכה לסיוע משפטי</p> <p>6. נוי פז באדני ע"י ב"כ עו"ד שלומי חיימוב – לשכה לסיוע משפטי</p>
---------------	---

פסק דין

1 מהו היקף הביקורת הציבורית שרשאית לפרסם גרושה כנגד האישה בה רואה היא אחראית לפירוק התא המשפחתי,
2 מאחר ולטענתה הבעל ניהל איתה מערכת יחסים בטרם הגירושין. ומה דינן של חברותיה אשר הגיבו או שיתפו את
3 פרסומיה ברשתות החברתיות.

4

5 רקע, טענות הצדדים והנפשות הפועלות

6 1. התובעת, (כיום אור בסט, להלן : אור) בת זוגו הנוכחית של ישראל בסט (כיום זוג נשוי, בעת הגשת התביעה
7 היו בני זוג) הגישה תביעה כנגד הנתבעת 1, ספיר בסט (כיום ספיר דאנה, להלן : ספיר) - רעייתו לשעבר של
8 ישראל בסט, בגין שתי רשומות (להלן : פוסטים) שפרסמה ברשת ה"פייסבוק" בנוגע לקשר שניהלו אור
9 וישראל בעת שהיה נשוי לה. הפוסטים עוררו עניין רב וגררו תגובות רבות (להלן : תגובות). הנתבעות 2-5,
10 מכרות או בנות משפחה של ספיר, הן חלק מבין מפרסמי התגובות. במקור הוגש כתב התביעה כנגד 25
11 נתבעים, בעיקר נתבעות, בהמשך נמחקו מרביתם מכתב התביעה ונותרו שש נתבעות ובהן ספיר, שהיא
12 הנתבעת העיקרית – מחוללת הפרסומים.

13

14 עניינה של התביעה בשיח נחות ומזלזל בין כל הצדדים להליך, "שפת ביבים" של ממש, אשר לצורך בחינת
15 השאלות השנויות במחלוקת אין מנוס מלהציג את עיקרי חילופי הדברים כלשונן, למרות הסגנון הבוטה
16 והירוד של כל הנוגעות בדבר.

17

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

הפרסומים

2.

הפוסט הראשון - ביום 11.11.18 פרסמה ספיר פוסט בו הופיעה תמונתה של אור ולידה תמונה שלה. השתיים היו לבושות בבגדים דומים. מעל לתמונות נכתב: "אני והפילגש של בעלי חיקוי מבוגר, מזלזל ועלוב שלי"

הנתבעת 2- מוריה נחמיאס (להלן: מוריה) כתבה בתגובה לפוסט: "חחח הזונה לא יכולה להתחמק מאיתנו"

נתבעת 3 (במקור נתבעת 8) - שאנל אסייג (להלן: שאנל) כתבה בתגובה לפוסט: "אני לא מבינה איך עד עכשיו לא לקחו אותה למחלקה סגורה אישה שהולכת עם גבר נשוי ואז בוכה למה כולם יוצאים עליה" בהמשך הוסיפה: "יא מהררר למחלקת פסיכיאטרים מהר"

נטען כי הנתבעת 4 (במקור נתבעת 12) - ספיר שיריאן (להלן: ספיר שיריאן) כתבה בתגובה לפוסט: "מזה חיקוי? של שוק לוד סוף היום זונההההה של נשואים בעהההה" בצירוף סמיילי צחק ובהמשך כתבה: "זקנה זונה שהולכת עם נשוי ולא שווה יריקה איכס" וכן כתבה: "שישרפו אותה עם ברנר ביחד עם היטלר וסילבסטר אמן! אני כבר אדאג לקרם בורלה" ובהמשך - "זונה של נשואים שאספו אותה מנווה שאנן" (יובהר כי נתבעת זו מכחישה את הפרסום וטוענת כי בוצע מפרופיל מזויף).

נתבעת 5 (במקור נתבעת 21) - רותם עמר (להלן: רותם) כתבה בתגובה לפוסט: "אמאלה ספיר איזה פח אשפה היא". בהמשך פרסמה ספיר תמונה של נחש כשבמקום ראש הנחש הופיע ראשה של התובעת. בתגובה לכך כתבה רותם: "נחשפלצת"

בהמשך התגוביות כתבה ספיר כי צריך להכניס את התובעת "לצלילה בביוב הארצי, היא לא שונה מאף ג'וק שם" וכן כתבה כי התובעת "פסיכופטית"

3.

הפוסט השני - ביום 04.06.19 העלתה ספיר סרטון לפייסבוק בו מצולמת התובעת וצירפה לו את הדברים הבאים:

"ערב טוב חברים. כואב לי שאני נאלצת לפרסם סרטון מסוג כזה, אבל ויש אבל גדול אני מפרסמת את זה על מנת שנוכל ביחד למגר את התופעה הארורה הזו של "בחורות" שהורסות בתים ומרשות לעצמן לקחת על גבן הרס בית בשביל פיג'מה של דלתא ונעל של פילה. חברים, אני מדגישה, זה לא פוסט רחמים! זה פוסט שנועד למטרה אחת בלבד. אך ורק ללמד לקח ולהרתיע את כל אותן הבחורות שלוקחות על עצמן חורבן בית. כך יושבת לה מחוץ לרבנות בעזות מצח במשך שנתיים וחצי של תהליך גירושין גברת "פילגש" שמחכה בקוצר רוח לבעלי שיצא עם תואר "גרוש". הרצחת וגם ירשת!?"

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

בסרטון אליו צורף הפוסט, צילמה את אור ואת עצמה ותוך כדי הסרטה אמרה בין היתר את הדברים הבאים: "הנה השרמוטה הנערת ליווי, היא מחכה ברבנות שבעלי ירד למטה תראו מה זה זונה, ככה מחכה זונה לבעלה, כמו קוקסינל עם שפם".

4. גם פוסט זה זכה לשיתופים, "לייקים" ותגובות רבות שחלקן נכללו בתביעה.

מוריה שיתפה את הפוסט בקבוצת "אמהות עם אמהות הבית החם הדימונאי" וכתבה: "אור כהן מדימונה תתביישי לך"

כמו כן הגיבה מוריה לפוסט בכך שכתבה: "שרמוטה זונה שאלוהים יכה בכל אותן הבחורות שהולכות עם גברים נשואים בשביל איזה סנדל מהכרמל מסריח טפיי"

נתבעת 6 (במקור נתבעת 23) - נוי פז בעדני (להלן: נוי) הגיבה: "לכל הבחורות אנא היזהרו, זו הפילגש המדוברת OR COHEN" ותייגה את התובעת בתגובתה.

שאנל (נתבעת 3) כתבה: "כזאת טינופת לא ראיתי בחיים שלי המצב של הכי גרוע"

5. התובעת טענה בכתב התביעה כי הפוסטים זכו לתפוצה רחבה מאוד, לתגובות רבות ו"לייקים". כל אלו פגעו בה ובשמה הטוב, השפילו אותה והוציאו דיבתה רעה. נטען כי אין בדברים שפורסמו אמת וכי הדברים נכתבו מתוך רצון לפגוע בה על לא עוול בכפה. עוד נטען כי הנתבעות לא טרחו לברר את אמיתות הפוסטים טרם שהגיבו להם ומשכך לא תעמוד להן הגנת תום הלב. הנתבעות אף לא טרחו לחזור בהן מהדברים שכתבו ולהתנצל בפני התובעת ואף הגדילו לעשות בכך שהמשיכו לפרסם את תמונתה, סרטונים ומס' הטלפון שלה בליווי מילות גנאי וקללות בקרב חברי הקבוצה ואף בקבוצות נוספות. לטענת התובעת, יש לפסוק פיצוי מוגדל בגין זאת.

טענות ההגנה

6. במסגרת כתב הגנתה תיארה ספיר את הרקע שקדם לפוסטים שפרסמה. ספיר טענה כי בחודש מרץ 2017 "פיתתה" אור את בעלה דאז, הנשוי כיום לאור, עד אשר גרמה לו לעזוב אותה ולהתקשר עמה בקשר רומנטי. ספיר טענה כי באותה עת הייתה מטופלת בשתי ילדות קטנות וכי לאחר עזיבת בעלה נותרה ללא מקור פרנסה ומחיה. נטען כי בפרסום הפוסטים ביקשה לזעוק את זעקת בנותיה הקטנות, להרחיק את צרתה מביתה ולהשיב את בעלה אליה. לטענתה, אור התגרתה בה באמצעות שיחות והודעות ששלחה לה, השחירה את שמה והסיתה את בנותיה כנגדה. כמו כן התריסה כנגדה בכך שהכריחה את בנותיה לקרוא לה "אמא" וכן הטרידה אותה ואת קרוביה בהודעות וטלפונים במשך כשנתיים וחצי. נטען כי אור נהגה להגיב לפוסטים שפרסמה אף שאינם נוגעים אליה, קיללה וגידפה אותה בתגובותיה ולאחר מכן מחקה את התגובות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 נטען כי הפרסומים חוסים תחת הגנת "אמת בפרסום" הקבועה בסעיף 14 לחוק מאחר והאמור בהם אמת
2 ויש בהם עניין לציבור. ספיר טענה כי הפרסום נועד להזהיר אנשים מפני הרס ביתם, כפי שקרה לה, ולהביע
3 ביקורת על אור. כמו כן נטען כי עומדת לה הגנת תום הלב מאחר והפרסום נועד בין היתר על מנת לגנות את
4 דברי הלשון הרע שהפנתה אור כלפיה.

5
6 לחילופין טענה ספיר כי, ככל שיקבע שעליה לפצות את אור בגין הפרסומים הרי שיש לקזז מסכום הפיצוי
7 את הפיצוי המגיע לה בשל פרסומיה של אור אשר נועדו להשפילה ולבזותה. נטען כי אור פגעה בפרטיותן של
8 בנותיה הקטינות בכך שצילמה אותן ופרסמה את תמונותיהן ברשתות החברתיות ללא אישורה וכי היא
9 זכאית לפיצוי בגין הפגיעה בפרטיות בנותיה.

10
11 לטענת ספיר היא זכאית לפיצוי אף בגין הפרת חובה חקוקה מאחר ולטענתה, אור לא עמדה בתנאי הצו
12 למניעת הטרדה מאיימת שהוצא כנגדה.

13 נטען כי אור התעמרה בספיר במשך שנים, קנטרה אותה, הביאה לפירוק משפחה, העמידה פנים שהיא
14 אמם של ילדותיה והוציאה דיבתה רעה. על כן משיקולי צדק יש לפטור את ספיר מתשלום פיצוי כל שהוא
15 או להקטין את הפיצוי במידה וייקבע כי יש לפצות את התובעת.

16
17 הנתבעת 2 – מוריה, טענה כי סייעה ותמכה בספיר בתקופה בה ניהלה אור קשר רומנטי עם ישראל ואף נהגה
18 לבקרה לעיתים קרובות בביתה בדימונה. לדבריה באותה עת הוחלפו קללות רבות בינה לבין אור וזו אף
19 תקפה אותה בעת שהחזיקה את אחת מבנותיה של ספיר. מוריה טענה בנוסף כי אור שלחה לה הודעות ובהן
20 דברי נאצה וקללות .

21
22 הנתבעת 3- שאנל- בת דודתה של ספיר, טענה כי לא ניתן להתעלם מהרקע שקדם לפרסומים מושא התובענה,
23 דהיינו פירוק נישואיהם של ספיר וישראל, לאחר שאור וישראל ניהלו קשר רומנטי במשך כשלוש שנים בעודו
24 נשוי לספיר. נטען כי ספיר הביעה את תחושותיה בפוסטים שכתבה, עליהם הגיבה שאנל במטרה לנחמה וכי
25 הדברים נכתבו בתום לב ולא פגעו באור, נוכח הרקע לפרסומים המתואר לעיל. תגובותיה היו מאופקות
26 וקצרות וספק אם ניתן לראות בהן לשון הרע.

27
28 שאנל טענה בנוסף כי אור נהגה להטריד אותה באמצעות עשרות שיחות טלפון והודעות בעת שישראל בסט
29 שהה במעצר יחד עם גרושה של שאנל ולפיכך כתבה כי אור "מתנהגת כחולת נפש". נטען כי הגיבה באופן
30 מאופק להטרדות מצידה של אור וכי זו אף נעצרה בגין התנהגותה.

31
32 נטען כי אין המדובר בביטויים המהווים לשון הרע אלא "בדיבור שגרתי בסכסוך משפחתי שהועצם עקב
33 התנהלות התובעת" וכן בביטויים השגורים בשפת הרחוב שנאמרו בתגובה להתנהלותה של אור. בהתאם
34 לפסיקה, גידופי רחוב או קללות הנאמרות בשעת כעס אינם מהווים לשון הרע ויש לבחון את הדברים ביחס

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 לנסיבות וההקשר שבו נאמרו. עוד נטען כי יש לראות בדברים שכתבה שאנל בבחינת "זוטי דברים" בהתאם
2 לסעיף 4 לפקודת הנזיקין, מאחר והתובעת לא הייתה טורחת להגיש תביעה אך בשל תגובותיה של שאנל וכן
3 כי עומדת לה הגנת תום הלב, ככל שייקבע כי הדברים מהווים לשון הרע.
4
5 נתבעת 4 - ספיר שיריאן, טענה כי אין כל יריבות בינה לבין התובעת מאחר ואיננה מכירה אותה ואין לה
6 קשר לתגובות שנרשמו בשמה. לטענתה, פרופיל הפייסבוק בו נכתבו התגובות אינו שייך לה ואין לה כל קשר
7 לאירועים מושא התובענה. לטענתה, במרץ 2019 גילתה שיריאן כי נעשה שימוש בחשבון פייסבוק מזויף
8 המתחזה לחשבונה וכי פעלה להסרת החשבון המזויף והתגובות שפורסמו בו מהרשת ואף הגישה תלונה
9 במשטרה בחשד להתחזות וזיוף.
10
11 הובהר כי הפרופיל האמיתי נושא את שמה המדויק - ספיר שיריאן ולא את השם ספיר שירן כפי שאף נכתב
12 בכתב התביעה וכי הגשת תביעה כנגדה ללא ברור מקדים בנוגע לפרטי זהותה מהווה חוסר תום לב מצד
13 התובעת ושימוש לרעה בהליכי משפט.
14
15 לחילופין נטען כי, במידה ותדחה טענתה בדבר זהות המפרסם, יש לדחות את התביעה כנגדה מאחר ועומדת
16 לה הגנת "אמת בפרסום" נוכח הנסיבות בהן נכתבו הדברים ומאחר ופורסמו בתום לב, לא מתוך כוונה לפגוע
17 ולא חרגו מתחום הסביר. עוד נטען כי הפרסום לא פגע בתובעת וככל שטוענת שנפגעה, עליה להביא ראיות
18 לנזק שנגרם לה.
19
20 נתבעת 5 – רותם, טענה כי ה"תגובות" שיוחסו לה מסתכמות לכל היותר במילות גנאי בודדות, סתמיות
21 וחסרות חשיבות אשר אינן מקימות עילה לתביעה בגין פרסום לשון הרע. נטען כי התגובות שפרסמה הן כה
22 חסרות חשיבות עד כדי כך שגם התובעת לא ראתה לנכון לצרף את צילומן או אסמכתא לפרסומן לכתב
23 התביעה ודי בכך כדי לדחות את התביעה נגדה מחמת העדר הוכחה.
24
25 כמו כן נטען כי תגובותיה של רותם לפרסום לא העצימו את הפגיעה שנגרמה לתובעת, ככל שנגרמה, שכן
26 הדברים בלאו הכי כבר פורסמו. לטענתה של רותם הדברים שכתבה לא נועדו לפגוע בתובעת אלא נכתבו על
27 מנת להביע הזדהות עם כאבה של ספיר ולתמוך בה, ועל כן עומדת לה הגנת תום הלב.
28
29 נטען כי לאחר גירושיה של ספיר, התגוררה עמה רותם על מנת לסייע לה בגידול בנותיה וכן לחלוק
30 בהוצאותיהן הכלכליות מאחר ולטענתה, ישראל לא שילם לספיר דמי מזונות. באותה עת היה מצב רוחה
31 של ספיר ירוד ביותר ורותם עשתה כל שביכולתה לנחמה ולהקל על סבלה ועל כן חשה צורך להגיב לפוסטים
32 שפרסמה ספיר ולהביע תמיכה בה.
33 נוסף על האמור נטען כי התגובות שכתבה רותם ("אמאלה ספיר איזה פח אשפה היא" ו"נחשפלת") באים
34 בגדר קללות, גידופים, שפת רחוב פשוטה ואינם מהווים לשון הרע. כמו כן נטען כי, בהתאם לסעיף 4 לפקודת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 הנזיקין, עומדת לרותם הגנת "זוטי דברים" מאחר והתובעת לא הייתה מגישה תביעה רק בין התגוביות ולכן
2 אין הן מהווה עוולות בפני עצמן.

3
4 נתבעת 6 – נוי, לנתבעת זו מיוחס הכיתוב: "לכל הבחורות אנא היזהרו, זו הפילגש המדוברת" תוך תיוג
5 התובעת. נטען כי הפרסום לא צורף לכתב התביעה ולא ניתן לדעת האם הטענות משקפות את הפרסום
6 הנטען. עוד נטען כי הפרסום חוסה תחת הגנת "אמת בפרסום" בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע
7 מאחר ותוכנו משקף את התנהלות התובעת וכן חוסה תחת הגנת סעיפים 15(4) ו-15(6). כמו כן נטען לזוטי
8 דברים.

9
10 יוער כי במסגרת טענותיהן העלו, חלק מהנתבעות, טענת חוסר סמכות עניינית לפיה הסכסוך דינו להתברר
11 כין כותלי בית המשפט לענייני משפחה. טענה זו נדחתה בהחלטה מיום 03.01.21 מאחר ואין קרבה
12 משפחתית בין המבקשות לתובעת, ולא היה מקום להעלותה בשנית בסיכומים.

13
14 דיון והכרעה

15 8. בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, ארבעה שלבים בבחינת השאלה האם אחראי מפרסם בעוולת לשון
16 הרע: הראשון - כי מדובר ב"פרסום"; השני - כי הפרסום הינו משום "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל
17 בעיני קורא סביר; השלישי - בחינת תחולתן של הגנות אפשריות; והרביעי, בהעדר הגנה - בחינת הסעד
18 המתאים לנפגע מהפרסום והתייחסות אפשרית להקלות הקבועות בחוק. (ראה ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר
19 אילנה דין, פ"ד סה(3) 369, (2012).

20
21 פרסום לשון הרע ברשת ה"פייסבוק" - בפסיקה נקבע כי אין במאפייניו הייחודיים של הפרסום באינטרנט
22 כדי לשנות את דיני לשון הרע. עם זאת, מאפייניו של הפרסום באינטרנט מחייבים החלת דיני לשון הרע
23 באופן מותאם לפרסום ברשת:

24 " ... עם זאת, החלה זו צריכה להתחשב בין היתר במאפיינים השונים של רשת האינטרנט. כך,
25 יש לתת את הדעת לכך שרשתות חברתיות הפכו להיות זירה מרכזית של מידע ודעות, מעין "כיכר
26 העיר" מודרנית ... הזמינות והנגישות של הרשת החברתית מאפשרת לחלוק מידע ולהביע דעות שונות
27 ביתר קלות וכן להרחיב את תפוצתם של פרסומים לכלל הציבור ללא השקעת משאבים של ממש,
28 בשונה מאשר בעבר ... יש בכך, כמובן, יתרונות רבים, ובהם מתן האפשרות לכל אדם לממש את זכותו
29 לחופש הביטוי ללא חסמים או התערבות שלטונית ... כמו כן, היעדר המגבלות על הפרסום ברשת
30 החברתית מוביל לריבוי קולות אינהרנטי באופן שמפרה את שוק הדעות ומאפשר למשתמשים להגיב
31 במהירות על תכנים שעל-פי הנטען פוגעים בהם ("התרופה לדיבור הפוגע – היא דיבור נוסף" (רע"א
32 10520/03 בן גביר נ' דנקנר, פסקה 17 לפסק דינו של השופט א' ריבלין (12.11.2006)). ראו גם: גנאים,
33 קרמניצר ושנור, בעמ' 251-253)". (רע"א 1239/19 שאול נגד חברת ניידלי תקשורת בע"מ, 08.01.20,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 פסקה 36 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז, כן ראה רע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו,
2 (15.04.18).

3
4 ספיר - הפוסט הראשון

5 9. לצד התמונה שלה ושל אור בלבוש דומה כתבה ספיר: **"אני והפילגש של בעלי. חיקוי מבוגר, מזלזל ועלוב**
6 **שלי"**. בהמשך לשרשרת התגובות לפרסום שרובן ככולן הבעת הזדהות עם תוכן הפרסום והטחת עלבונות
7 באור, הגיבה גם ספיר כי צריך להכניס את התובעת **"לצלילה בביוב הארצי, היא לא שונה מאף ג'וק שם"**
8 ובתגובה אחרת כתבה כי התובעת **"פסיכופטית"**.
9

10 כדי לקבוע אם אמירה מסוימת באה בגדר לשון הרע יש לבחון מהי, לדעת השופט היושב בדין, המשמעות
11 שקורא סביר היה מייחס למילים (ע"א 740/86 תומדקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333, 338 (1989). מבחינת
12 האמור בפוסט עולה בבירור כי מטרת הפרסום להשפיל את אור בעיני הבריות ולעשותה מטרה לשנאה, לבוז
13 או ללעג מצד, וכן לבזותה בגין התנהגותה. מעיון בתמונות, אשר הוגשו באופן לא ברור כלל ועיקר, עולה כי
14 מדובר בשתי בחורות צעירות ואין יסוד לניסיון להשפיל את התובעת על רקע המראה החיצוני או גילה,
15 שמבוגר במעט מגילה של ספיר. אמנם אין המדובר באמירות פוגעניות באופן קיצוני ולטעמי מדובר באמירות
16 המצויות ברף הנמוך מבחינת פגיעתן, אולם עונות הן להגדרת לשון הרע.
17

18 כאמור לעיל יש לבחון את ההקשר שבו נאמרו הדברים - "כאשר פונה בית המשפט לבדוק האם פרסום
19 מסוים כולל בחובו לשון הרע עליו לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום נבחנת לא רק על
20 סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את
21 הפרסום" (ע"א 751/10 הנ"ל, פסקה 84).
22

23 10. ספיר טענה בתצהירה כי הפוסט הנ"ל פורסם בעקבות פרסום פוסט מטעמה של אור ביום הולדתה שחל יום
24 לאחר יום הולדתה שלה. נטען כי אור העלתה במסגרת הפוסט תמונה בה היא מצולמת בבגדים דומים
25 לבגדים שלבשה ספיר ביום הולדתה. נטען כי מדובר בביקורת לגיטימית על התנהלותה של אור אשר תוכנה
26 אמת לאמיתה.

27 **למקור**
28 בבחינה אובייקטיבית של הדברים שכתבה ספיר, עולה כי מדובר בהצגת אור כפילגשו של בעלה דאז שהיא
29 בבחינת חיקוי מזלזל ועלוב מאחר והיא לבושה בבגדים דומים לבגדים שלבשה ספיר ואת המילה מבוגר ניתן
30 לפרש על רקע גילה הצעיר של ספיר ביחס לאור (על אף שמדובר בהפרש קטן של כשלוש שנים).
31 אשר לביטוי "פילגש" – אין חולק כי מדובר בביטוי שאינו מחמיא ונועד להציג באור שלילי אישה הנמצאת
32 בזוגיות עם אדם הנשוי לאחרת, (לאורך ההיסטוריה, היה מעמדה של הפילגש נחות מזה של אישה נשואה).
33 ההגדרה המילונית למילה "פילגש" כפי שמופיעה ב"מילון החדש" מאת אברהם אבן שושן (הוצאת קרית

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 ספר, ירושלים) היא: "אשה שפחה, אשה ללא זכויות, מאהבת, אשה המקיימת יחסים עם גבר ללא נשואים
 2 כדת"
 3 על אף שאין המדובר בביטוי "פוגעני" באופן קיצוני אלא במילת גנאי וכינוי שהפך להיות שכיח בחברה, ניתן
 4 לקבל את הטענה כי מדובר בביטוי העלול לבזות ולהשפיל את התובעת בעיני הבריות ועל כן, מהווה לשון
 5 הרע.

6
 7 חלק מהפרסום כולל ביטויים שהינם בבחינת קללות אשר קו הגבול ביחס אליהם בין לשון הרע או גידופים, .11
 8 הוא דק. מאחר וממילא רוב הפרסום הוא בגדר לשון הרע, ראוי לבחון את טענות הנתבעת ביחס לקללות
 9 במסגרת ההגנות ולא במסגרת השאלה אם מדובר בלשון הרע.

10
 11 שוכנעתי כי לפוסט שפורסם קדמה התגרות מצידה של אור. ספיר הציגה חלק מהודעות הטקסט ששלחה
 12 לה אור שתוכן בוטה וגס. בהתייחס לכך טענה אור בעדותה כי מדובר בהודעות ששלחה לה באופן אישי
 13 אשר לא הופצו ברבים. עם זאת, נקבע כי כאשר מדובר בדברים שנאמרו תוך חילוף עלבונות, ייטה ביהמ"ש
 14 שלא לראות בהם לשון הרע:

15 "...לצורך הכרעה בשאלה, האם מהווים דברי גידוף 'לשון הרע', ישקול בית המשפט לא רק
 16 את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול ואת הקשר
 17 שבהם נאמרו הדברים, ואם יתברר שהדברים נאמרו ברוגז או בכעס או תוך חילופי עלבונות, ייטה
 18 בית המשפט שלא לראות בדברים 'לשון הרע' המקימה עילת תביעה על פי החוק" [אורי שנהר דיני
 19 לשון הרע (1997) (להלן: שנהר) עמ' 132].

20
 21 ספיר טענה בעדותה כי אור נהגה להתגרות בה ולהטריד אותה. לדבריה, אור התקשרה אליה מטלפון חסוי,
 22 השמיעה לה שירים ליד ביתה ואף כתבה עליה פוסטים בפייסבוק אשר קדמו לפוסט שהיא כתבה. אור אף
 23 פרסמה פוסט ובו העלתה תמונה בה היא מצולמת יחד עם בנותיה של ספיר ולידה נכתב "המלכות של חיי".

24
 25 בעדותה טענה אור כי איננה זוכרת שהעלתה תמונה זו ויתכן כי בעלה עשה זאת. מהמשך עדותה עולה כי
 26 התמונה צולמה ביום בו הלכה לבקר את הילדות בגן מבלי שהתלווה אליה ישראל בסט, אביהן של הילדות.
 27 אור הסבירה כי הלכה לבקר את הבנות מאחר והתגעגעה אליהן ויתכן כי באותה עת בן היה בן זוגה בכלא
 28 או בעבודה ועל כן הלכה לבדה. אור טענה כי פעמים רבות פרסמה תמונות של הילדות ברשתות החברתיות
 29 ומעולם לא הפריע הדבר לספיר מאחר והיא טיפלה בהן בעת שספיר הייתה בחו"ל. כמו כן טענה כי התמונות
 30 פורסמו באישור אביהן.

31 בהתייחס להודעות ששלחה לספיר טענה כי קדמו להן הודעות מצידה של ספיר- "תמיד הייתי מותקפת
 32 בהודעות, לפני כל ההודעות שאתה רואה פה, קיבלתי הודעות איומים, קיבלתי מכות, קיבלתי שיחות מכל
 33 החברות שלה שיושבות פה ועוד שיחות איומים", (עמ' 33, שורה 17).

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בניגוד למצג שניסתה אור לצייר, לא מדובר במקרה בו קשר אינטימי בין הבעל לאשה אחרת מעורר את
2 האישה לפגוע במי שרואה כאחראית להרס התא המשפחתי, ללא כל התגרות מצד בת הזוג החדשה. מתוכן
3 ההודעות ששלחה אור לספיר עולה כי ביקשה ללבות את הסכסוך ולהתגרות בספיר. תוכן ההודעות נוגע גם
4 לבנותיה של ספיר תוך העברת ביקורת על תפקודה כאמן.
5 נוסף על כן, לתצהירה של ספיר צורף פוסט נוסף שהעלתה אור ובו תמונה בה מצולמים היא ובנה התינוק
6 ולצידה בנותיה של ספיר. מתחת הופיע כיתוב "הפכנו להיות שלמים". ביטוי אשר ניתן לפרשו באופן בו אור
7 מתכוונת להגיד כי היא ובנה ובנותיה של ספיר הפכו למשפחה אחת ויש בו משום התרסה כלפי ספיר.
8
9 בכתב ההגנה הראשון שהגישה, צירפה ספיר הודעות ששלחה לה אור. באחת ההודעות הטיחה ספיר באור
10 כי היא מנהלת קשר עם גבר נשוי ובתגובה השיבה אור בגידופים וכינויי גנאי ואף באיום כי תמרר את חייה
11 של ספיר אם לא תחדל מלהציק לה. מתוכן ההודעה לא עולה כי אור מכחישה את טענותיה של ספיר.
12
13 הודעה נוספת שצורפה- הודעה שנשלחה לשאנל בה מעבירה אור ביקורת על תפקודה של ספיר כאם וטוענת
14 כי היא מזניחה את בנותיה. וכן הודעה נוספת שנראית כתגובה ברשת חברתית (ככל הנראה להודעה ששלחה
15 ספיר בדבר טיסה) אור הגיבה לכך בהודעה ארוכה ובה העלתה ביקורת על כך שספיר מזניחה את בנותיה
16 ונוטשת אותן. כאמור, בהודעות ששלחה לספיר לא חסכה אור בביטויים מכוערים, גידופים ואף איחולי
17 מוות. אינני מתעלם מכך שמדובר בעיקר בהודעות ולא בפוסטים שפורסמו בקרב מספר רב של משתתפים.
18 אף על פי כן, יש להתנהלותה של אור משקל בבחינת ההקשר של מכלול האירועים מושא התובענה.
19
20 ביחס למילה "פסיכופטית" - אור טענה כי העובדה שספיר השאירה את בנותיה לטיפול מעידה על כך
21 שהדברים שכתבה בגנותה אינם אמת. לא מצאתי כי יש לייחס משקל לכך, מאחר ואין חולק כי הנתבעת לא
22 הוכיחה, ואף לא ניסתה להוכיח, כי מבחינה רפואית יש להגדיר את התובעת כסובלת מהפרעת אישיות שניתן
23 להגדירה כפסיכופטית.
24
25 יוער כי, עיון בפסיקה מלמד, כי פרסום הכולל את ביטוי "חולה נפש" עלול לבוא בגדר פרסום שיש בו לשון
26 הרע מאחר ויש בו כדי להשפיל אדם ולבזותו:
27 "...עם זאת, וגם אם אפשר לקוות כי ביום מן הימים, ייעלם התיג, וההתייחסות למחלות נפש
28 תהיה כאל התייחסות לכל מחלה אחרת, לא ניתן להתעלם מכך שכאן ועכשיו, בישראל של שנת 2022,
29 התייחסות לאדם כאל "חולה נפש" עלולה "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה,
30 לבוז או ללעג מצדם", כדרישת הסעיף. [ת"א (שלום תל אביב-יפו) 13429-05-21 נתניהו ואח' נ'
31 אולמרט, 21.11.22]

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 ספיר העידה כי אמנם השאירה את בנותיה לטיפול של אור, אולם הדבר אירע מספר שנים לאחר פרסום
 2 הפוסטים. לטענתה, בתקופה בה הותירה את הבנות אצל אור, היה אביהן (ישראל) בכלא וריצה תקופת
 3 מאסר ומאחר ורצתה לנסוע לבקר את אמה המתגוררת בחו"ל, ניצלה את ההזדמנות שאור מעוניינת לשמור
 4 על הבנות לתקופה. ספיר הוסיפה וציינה כי גם אמו של ישראל מתגוררת בדימונה והבנות אף ביקרו אצלה.
 5
 6 ממכלול הדברים עולה כי הביטויים שייחסה ספיר לאור ובהם הביטוי "פסיכופטית" נוגעים למערכת
 7 היחסים שביניהן ולא להתנהלות הכללית של אור. ספיר העידה כי אור נהגה להטריד ו"להטריל" אותה,
 8 ואף נהגה כלפיה באלימות. עם זאת, ספיר לא כתבה דבר בגנות תפקודה של אור כאמא או כמי שהשיגה
 9 על בנותיה וניתן להסיק כי לא היו לה טענות כלפי אור בעניינים אלו למעט בנוגע לפרסום תמונות הבנות
 10 ברשתות החברתיות. הדברים באים לידי ביטוי בדברים שאמרה ספיר בעדותה כי התובעת "פסיכופטית
 11 חד משמעית. בחורה ששמה לי שירים מחוץ לבית. היא פסיכופטית. אישה שנעצרה והיתה באבו
 12 כביר כי הטרידה אותי והרימה עלי ידיים היא פסיכופטית מי ששרפה לי רכבים היא כזו. אבל לא כלפי
 13 הבנות שלי אלא בכללי היא לא מזיקה לילדים כי אבא של הילדים ישחט אותה היא יודעת עם מי יש
 14 לה עסק..." (עמ' 24, שורה 18)

15
 16 יוער כי, במכלול טענותיה, העלתה ספיר טענות הנוגעות לאלימות כלפי רכוש מצד ישראל ואור ואף צירפה
 17 לכתב הגנתה הראשון תמונות של רכבים ואופנוע אשר ניזוקו, לטענתה, על ידי השניים. לא מצאתי כי טענות
 18 אלו הוכחו ברמה הנדרשת, וממילא אין לטענות אלו רלוונטיות לסכסוך שבפני. עם זאת, יש לציין כי אור
 19 לא הכחישה שנעצרה בגין תלונה שהוגשה כנגדה (עמ' 40, שורה 24) אם כי לטענתה, היה זה לאחר שספיר
 20 נהגה באלימות כלפיה. עולה כי אור לא טמנה ידה בצלחת ודאגה לקנטר את ספיר וחברותיה ביחס לקשר
 21 שלה עם ישראל.

22
 23 עירבתי בשלב ניתוח הפרסומים נסיבות שהוכחו בקשר בין השניים, אשר מקומן להתברר במסגרת ההגנות,
 24 אולם משליכות במידת מה על השאלה אם הפרסום הוא בגדר לשון הרע. מאחר ומי שנחשף לפרסומים לא
 25 מכיר בהכרח את הרקע והפרסומים הקודמים של אור שהופנו באופן אישי לספיר, לא ניתן לפרש את
 26 הפרסום בכללותו על רקע נסיבות אלו על כן, הפרסום בכללותו מהווה לשון הרע. התובעת אמנם לא ניתחה
 27 בסיכומיה ביחס לכל חלק בפרסום מדוע מהווה לשון הרע, אלא הסתפקה בטענה כללית, אולם התמונה
 28 הכללית היא רצון להשפיל את התובעת ולהלבין פניה. ביחס לתגובות המתארות את התובעת כגויק, אין
 29 ספק כי מדובר באמירה לא נעימה, אולם בהקשר הפרסום ניתן לראות בכך מילת גנאי ומעין קללה, שאין
 30 מקום להגדירה כלשון הרע.

31
 32
 33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

ספיר - הפוסט השני

15. כאמור מדובר בסרטון שהעלתה ספיר לפייסבוק בו מצולמת התובעת "על מדרגות הרבנות" ובו שיתפה התובעת את תחושותיה כלפי אור בה רואה היא אחראית לפירוק התא המשפחתי. (יוער כי מדרש פליאה כיצד אין ולו מילת ביקורת כלפי הבעל שהקשר הזוגי החדש לא נכפה עליו). מהפרסום שתוכנו פורט לעיל, עולה כי נועד לפרסם כי אור גרמה לפירוק התא המשפחתי וכלשונו מטרתו "... ללמד לקח ולהרתיע את כל אותן הבחורות שלוקחות על עצמן חורבן בית"

תוכן הפרסום אמנם נערך בשפה מתונה ומידתית אשר לא חרגה מגדר הסביר, אולם ההתרשמות מהפרסום בכללותו מלמד כי מדובר בלשון הרע מובהק שמטרתו להציג את התובעת ומעשיה באור שלילי.

16. אשר לסרטון שהועלה בצד הפוסט הנ"ל ובו שומעים את ספיר אומרת את הדברים הבאים: **"הנה השרמוטה הנערת ליווי, היא מחכה ברבנות שבעלי ירד למטה תראו מה זה זונה, ככה מחכה זונה לבעלה, כמו קוקסינל עם שפם"**.

המילים "זונה" "שרמוטה" "נערת ליווי" אמנם יכולות להיחשב בעיני הקורא הסביר כגידופים אשר אינם מקימים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע בהתאם לפסיקה (ראה עניין בן גביר הנ"ל) עם זאת, יש לבחון את הביטויים בהתאם להקשר והנסיבות בהם נאמרו הדברים. עיון בפסיקה (גם בהקשר למילה "זונה") מלמד כי כאשר נאמרים הדברים בהתפרצות ובניבול פה, על אף שמדובר בדברים בוטים וגסים, יש לראות בהם משום גידוף שאינו מהווה לשון הרע. אולם כאשר המפרסם מתכוון לייחס לנפגע את כינוי הגנאי כפשוטו, הרי שזה יהווה לשון הרע [ראה ע"א (מח' נצרת) 14-10 פייגה לויפרמן נ' בנימין אלבז, 31.08.10].

במקרה דנן, ספיר העידה כי היא עומדת על המילים שאמרה וכך טענה בעדותה- **"זו שאתה מייצג היא זונה ושרמוטה שמזדיינת עם נשואים. היא זו שפרקה לי. היא זונה ושרמוטה. זה אמת..."** (עמ' 27, שורה 7) נראה כי במילים אלה התירה ספיר כל ספק (אם היה ספק) ביחס לכוונותיה במילים שאמרה. עולה כי ספיר התכוונה לייחס לאור את הביטויים כפשוטם ולא הטיחה אותם באור כקללה או גידוף. על כן, ומאחר ומדובר במילים פוגעניות ובוטות באופן מובהק יש לראות בהם לשון הרע בהתאם לחוק.

הוא הדין ביחס לסיפא של הדברים שנועדו להשפיל את התובעת ביחס למראה החיצוני שלה.

האם הביטויים של ספיר חוסים תחת אחת ההגנות שבחוק?

17. אמת בפרסום - להגנת אמיתות הפרסום מעוגנת בסעיף 14 לחוק, שני ראשים אחד שהדבר שפורסם היה אמת והשני כי היה בפרסום ענין ציבורי.

אף בלי לבחון את שאלת אמיתות הפרסומים, אלו שיש ספק בדבר אמיתותם, יש קושי רב עם הגנה זו בכל הנוגע לעניין הציבורי שבפרסום. אין בידי לקבל את העיקרון אשר מנחה את כל הנתבעות כי יש להן זכות,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 לתקוף את התובעת למען יראו וייראו, כדי להזהיר את הציבור מפני התובעת ודומות לה, אשר מעזות לרקום
2 קשר אינטימי עם גבר נשוי.
3

4 אמנם בפעולה של קשר אינטימי בין איש נשוי לאישה פנויה יש פגם מוסרי ובגידה באמון בין בני הזוג, אולם
5 מכאן ועד הצגת כל אישה אשר מעזה ליצור קשר עם גבר נשוי כמטרה ציבורית למסע השמצה ברשת, הדרך
6 רחוקה. עניינים מעין אלו, בין האיש לאישה, הם בליבו של הקשר הזוגי ומתבררים בדלתיים סגורות בבית
7 המשפט לענייני משפחה ובתי הדין הדתיים, ולכן לא מדובר בעניין שלציבור עניין בו. די במסקנה כי אין עניין
8 ציבורי בפרסומים, כדי לשלול הגנה זו.
9

10 ניתן להגיע למסקנה זו מהיקש מההפרדה שערך בית המשפט בין התנהגות מינית שנתפסת בחברה כלא
11 ראויה לבין הזכות למחצית הזכויות בקשר בין בני הזוג, בבג"ץ 4602/13 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי
12 בחיפה, 18.11.18:

13 "כאמור, בדין האזרחי המגמה היא לנתק את העיסוק בהתנהגות המינית של הצדדים בכל
14 הקשור לסכסוך הרכושי בין הצדדים, מה שיכול "לחסוך" לצדדים מעות מיותרות בהעסקת חוקרים
15 פרטיים להוכחת קשר מחוץ לנישואין. וכפי שנזדמן לי לומר, הגם שבהקשר אחר, "מטבע הדברים,
16 הנסיון להוכיח אשמה על מנת 'לזכות בנקודות' במערכה על המזונות וענייני הרכוש, גורר עיסוק
17 פולשני הפוגע בפרטיותם של בני הזוג" (ע"מ (חיפה) 740/08 פלוני נ' פלונית (19.11.2008)).
18

19 עמד על כך המשנה לנשיאה, השופט ריבלין, בבג"ץ 8926/08 הנזכר בפסק דינו של הדיין עמוס:
20 "...אין להעניש אדם על חלקו בפירוק היחסים על ידי סנקציות כלכליות במסגרת חלוקת
21 הרכוש בין בני הזוג. פירוק התא המשפחתי הוא אירוע קשה וכאוב עד מאד. במקרים מסוימים ניתן
22 לראות באחד מבני הזוג כנושא באחריות גדולה יותר לפירוק היחסים מזו שנושא בה בן הזוג השני.
23 אולם, אין להתמודד עם הקושי שבפירוק, ועם אשמתו של מי מהצדדים, בדרך של פגיעה כלכלית
24 במסגרת חלוקת הרכוש של בני הזוג. יתרה מכך, תכופות יש קושי לדבר בהקשר זה במונחים של
25 'אשמה'. פירוק הנישואין הוא תוצאה של נסיבות מורכבות ובגידה כשלעצמה אינה הופכת את אחד
26 מבני הזוג לאשם הבלעדי".
27

28 טיב הקשר בין אור לישראל

29 בעדותה עמדה ספיר על גרסתה לפיה הדברים שכתבה בפוסטים אודות אור, אמת הם. לטענתה, אור חשבה .18
30 שיש לישראל כסף ועל כן דאגה לכך שיחבור אליה וגרמה לפירוק ביתה. ספיר טענה כי אור נהגה לעשות
31 שימוש ברכב המרצדס שלה ובבית שהיא הייתה אמורה לגור בו ועל כן הביטוי "זונה" בו כינתה את אור הינו
32 אמת, מאחר וקיבלה טובות הנאה במסגרת הקשר שלה עם ישראל. בהמשך טענה כי גם בשל אהבתה
33 למותגים התחברה אור לישראל. כמו כן טענה כי אור הייתה במערכת יחסים עם ישראל בעודו נשוי לה ועל

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כן הכינוי "פילגש" אף הוא אמת. לטענתה שמעה מכמה מחברותיה שראו את ישראל ואור יחד בסיטואציות
2 שונות וכי ישראל היה מספר שהוא גרוש. כאשר גילתה זאת עזבה אותו ולמרות זאת סירב לתת לה גט.
3
4 הנתבעת נוי פז בעדני העידה על מהות הקשר וטענה כי ראתה את אור וישראל מחובקים עוד קודם לגירושין.
5 לטענתה ראתה את אור מגיעה יחד עם ישראל לספיר על מנת לקחת את בנותיהן "היה ביניהם איזושהי
6 חיבוק או משהו" (עמ' 172, שורה 20).
7
8 בניגוד לגרסה הנ"ל, אור טענה בעדותה כי טרם הגירושין של ספיר וישראל, שררה בינה לבין ישראל מערכת
9 יחסית של ידידות בלבד אשר מאוחר יותר התפתחה לקשר רומנטי והם נישאו. לטענתה, המתינה לישראל
10 מחוץ לרבנות בעת ניהול הליך הגירושין מאחר והייתה ערבה לו במסגרת הליך מעצר ונדרשה ללוותו כחלק
11 מתנאי השחרור.
12
13 בהתייחס להודעה ששלחה לספיר בה היא מבקשת לראות את בנותיה וכן כי היא וישראל כבר אינם ידידים,
14 אור טענה כי היא וישראל היו חברים טובים וכי נהגה לסייע לו בטיפול בבנות. בהמשך אישרה כי הייתה
15 ידידה "מאוד קרובה" של ישראל וליוותה אותו לאורך תקופה ארוכה "יד ביד" (עמ' 43, שורה 27) אור טענה
16 כי עובדות אלו אינן הופכות אותה לפילגש וכי מעולם לא הייתה כזאת. "לא הייתי פילגש לעולם, אף אחד
17 לא בגד בה איתי לעולם" (עמ' 43, שורה 14).
18
19 מעיון בתצהירה עולה כי הדברים הנ"ל לא נטענו בו אלא נאמר בכלליות כי האמור בפוסטים אינו אמת.
20 יתירה מכך, מהאמור בתצהיר לא ניתן להבין בוודאות שאור מכחישה שהייתה בקשר רומנטי עם ישראל
21 בעת שהיה נשוי לספיר. הדברים נלמדים גם מהטענה לפיה ספיר ביקשה לפגוע באור מאחר ובן זוגה הקודם
22 בחר להיות איתה. בהמשך טענה כי מטרת הפוסט הראשון הייתה לפגוע בה באופן קשה מאחר והיא חיה
23 חיים מלאים ומשותפים עם הגרוש שלה. אור טענה אמנם כי האמור בפוסטים ובתגובות להם אינו אמת,
24 עם זאת מצופה היה שתציין "ברחל בתך הקטנה" כי כינויה במילה "פילגש" אינו יכול לחסות תחת הגנת
25 אמת בפרסום, כפי שטענה ספיר כבר בכתב הגנתה, מאחר ומערכת היחסים שלה ושל ישראל בעת שהיה
26 נשוי הייתה אפלטונית בלבד. זאת לא נאמר.
27
28 נוסף על האמור לעיל, אור סיפרה בעדותה כי ישראל התאהב בה מיד ביום בו פגש אותה לראשונה במסיבת
29 יום הולדת של מכרה משותפת (גיסתה). לדבריה החל מיד לחזר אחריה אולם היא לא הייתה מעוניינת בקשר
30 מאחר ובאותה עת היה עדיין נשוי אם כי פרוד מספיר. אור טענה כי ספיר הסיקה שהם יחד מאחר וראתה
31 באחת ההודעות שאור שלחה לישראל, כי היא מצולמת כשהיא לובשת את ה"קפוצ'ון" שלו בעת שהלכה
32 לעזור לו לקלח את בנותיו ומאז, לטענתה, החלה מסכת ההטרדות מצד ספיר. בהמשך אישרה כי בתקופה
33 זו נהגו היא וישראל לשלוח הודעות זה לזו. מעדותה עולה כי לא ראתה בכך פסול מאחר וישראל היה פרוד
34 ("נשוי על הנייר" עמ' 65, שורה 4) אור טענה כי באותה תקופה לא נהגו להיפגש למעט פעם אחת בסיטואציה

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שאינה יכולה לפרט. בעדותה טענה כי איננה זוכרת כמה זמן הייתה בזוגיות עם ישראל טרם נישואיהם (עמ' 2
111, שורה 5) בהמשך טענה כי יתכן והיה זה לקראת הגט שנתן לספיר או לאחריו ומיד הוסיפה כי היא 3
4 כמעט בטוחה שהקשר הרומנטי החל לאחר הגט.
- 5 מדברים אלו עולה כי, גם אם חשדותיה של ספיר לקשר רומנטי בין אור ובין ישראל היו בגדר חשדות בלבד, 19
6 הרי שהיה להן בסיס ומכלול הנסיבות והראיות הנסיבתיות די בהן כדי להוכיח כי בין ישראל לאור היה קשר
7 רומנטי בטרם התגרשו בני הזוג. הובאו די ראיות לצורך העברת הנטל לאור לסתירת טענה זו, והיא לא עמדה
8 בנטל זה. שעה שישראל לא התייצב לעדות (התובעת ויתרה על עדותו – פרוטוקול מיום 16.04.23) הימנעותו
9 מלהעיד מחזקת את גרסתה של ספיר.
- 10
11 כתימוכין לטיב הקשר שהיה בין אור לישראל הגישה ספיר את התמונה המוזכרת לעיל אשר עולה כי צולמה
12 בחודש מרץ 2017 (אור לא הכחישה זאת), בה מצולמת אור ושפתיה קפוצות, בכיתוב נרשם "תראה מה
13 שמתי מעל הפיגמההה" "את הג'קט שלך"
- 14 ביחס לתמונה זו טענה אור בעדותה כי התמונה נשלחה במכוון לישראל בהתאם לבקשתו על מנת לגלות אם
15 יש לספיר "וואטסאפ כפול", דהיינו גישה להודעות הנשלחות אליו "הוא ידע שעל זה היא לא תוכל להעביר
16 את זה בשתיקה וישר הוא ידע אם זה נכון..." (עמ' 68, שורה 2).
- 17
18 מבחינת עדותה של אור, לא הותירה בי רושם אמין ואני סבור כי מעשיה והתנהלותה בתקופה הרלוונטית
19 העידו על אמיתות גרסתה של ספיר אשר ניכר כי העידה מדם ליבה, כאשה נבגדת. עצם שליחה התמונה הנ"ל
20 לישראל הופכת את השימוש במילה "פילגש" ללגיטימית אף שלכאורה היה זה ניסיון ליצור "מצג שווא" על
21 מנת לגלות אם ספיר יכולה לראות את ההודעות הנשלחות לישראל, כפי שטענה אור.
- 22 העובדה שישראל לא העיד על מהות הקשר שהיה לו עם אור טרם גירושו (הוגש תצהיר בלבד אשר ללא
23 עדות לא ניתן לקבלו כראיה), מחזקת באופן משמעותי את הגרסה הנגדית לפיה לא היה זה קשר של ידידות.
24 ראוי לציין כי אור וישראל נישאו בסמיכות יחסית לגירושיהם של ספיר וישראל. בעדותה לא הכחישה אור
25 כי ספיר וישראל התגרשו בחודש מאי 2019. לטענתה היא וישראל נישאו כשנה לאחר מכן. עם זאת, בהמשך
26 העידה אור כי בנה הראשון המשותף לה ולישראל נולד ב-09.08.20 (דהיינו כ-14 חודשים לאחר הגירושו).
- 27
28 במענה לשאלה כמה חודשים היו היא וישראל בזוגיות טרם נישואיהם לא ידעה אור לענות "לא יודעת"
29 חודשיים, שלוש, ארבע, חצי שנה, לא יודעת." (עמ' 110, שורה 36) בהמשך טענה כי הזוגיות ביניהם
30 החלה "לקראת הגט" ומיד לאחר מכן תיקנה ואמרה כי היא כמעט בטוחה שהזוגיות החלה אחרי הגט.
31 מן האמור לעיל עולה כי יש לקבל את טענת "אמת בפרסום" שהעלתה ספיר ביחס למילה "פילגש" מאחר
32 והראיות שהובאו בפני מעידות על כך שהיה קשר זוגי בין אור לישראל לפני גירושו.
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

20. עולה כי אמיתות הפרסום היא רק ביחס לטיב הקשר בין אור לישראל, אשר יכול לזכות אותה בתואר "פילגש" אולם יתר התארים שהעניקה ספיר לאור- לא הוכחה אמיתותם. איני מקבל את טענתה של ספיר לפיה טובות ההנאה להן זכתה אור, לטענתה, כתוצאה מהקשר בינה לבין ישראל (מרצדס, בית, מותגים) יכולים להוות מעין "תשלום" עבור טובות ההנאה להן זכה בן זוגה. המרחק בין ניהול מערכת יחסים עם אדם נשוי לבין קבלת טובות הנאה במסגרת קשר זוגי רחוק ולא הוכח כי אור הייתה בקשר אינטימי עם אדם נוסף מלבד מי שהפך לימים להיות בעלה, ולכן אין מקום ליחס לה את התארים ושמות הגנאי בהם כונתה אור, ובוודאי שיחסייה עם ישראל לא מלמדים על היותה זונה.

8
9 הגנת תום הלב - האם יכולים הפוסטים והביטויים שכתבה ספיר אודות אור לחסות תחת הגנת תום הלב?
21. בחינת מכלול הנסיבות מעידות כי למרות שהיה לספיר בסיס לחוש נבגדת ופגועה, ואור אף "נפנפה" בקשר שלה עם ישראל, הפרסומים חרגו מתגובה סבירה, כזו שבית המשפט יכול להגדיר כשיח מקובל ברשתות החברתיות. על חלקים עיקריים בפרסום, למעט כל עניין הפילגש, חלה החזקה בסעיף 16(ב) לחוק כי הפרסום נעשה שלא בתום לב, מאחר וניכר כי ביחס לתארים שיוחסו לתובעת כי הדבר שפורסם לא היה אמת וספיר לא נקטה לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא; וברור כי התכוונה על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

16
17 כפי שהבהרתי לעיל, אין להשלים עם סגירת חשבונות מעין זו ברשת החברתית, ואין לאפשר לאשה נבגדת וחברותיה לערוך "משפט שדה" ברשת למי שיצאה עם גבר נשוי ולהשתלח בה לשם הפגיעה בלבד.

19
20 המבחנים אשר מפורטים בספרו של שנהר, מלמדים כי מרבית הפרסומים של ספיר אינם ראויים להגנה:
21 "לתום הלב הנדרש בסעיף 15 לחוק יש, נוסף על המאפיינים הנוגעים לאמונת המפרסם
22 וכוונתו, גם היבטים עובדתיים התנהגותיים. היבטים אלה מתחלקים להתנהגות שקדמה לפרסום
23 ולמעשה הפרסום עצמו. על תום לבו של המפרסם או על העדרו ניתן ללמוד גם מהפרסום עצמו.
24 פרסום זהיר ומתון בלשונו, שאינו פוגע בנפגע מעבר לסביר על פי מטרת ההגנה הספציפית
25 שבמסגרתה הוא נדרש, ילמד על תום לבו של המפרסם ואף עשוי להקים לו את החזקה שעשה את
26 הפרסום בתום לב, אם כי גם פרסום בלשון מתונה עלול לחרוג מהסביר. מאידך גיסא, יצירת
27 דרמטיזציה בפרסום באמצעות הכללה מודעת של פרטים לא מדויקים או השמטה מכוונת של פרטים
28 חשובים, עשויות להעיד על חוסר תום לבו של המפרסם. ניסוח בוטה ומעליב בצורה בלתי סבירה
29 עשוי להעיד על העדר תום לבו של המפרסם ואף לגרום לכך שלא תעמוד לו החזקה שעשה את
30 הפרסום בתום לב..." (עמ' 263)

31
32 בהמשך כותב שנהר כי כדי לקבוע אם הפרסום חרג מתחום הסביר יש לבחון בעיקר את הפרסום עצמו.
33 "פרסום שלשונו בוטה וחסרת רסן עשוי להיות מוגדר כחורג מהסביר" (עמ' 265) בנוסף על בחינת סגנונו

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 של הפרסום על ביהמ"ש לבחון גם שיקולים אחרים שבמרכזם השאלה, האם לא ניתן היה להשיג את
2 מטרת הפרסום בדרך שתפגע פחות. כאשר מדובר בפרסום שנעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר (ס'15(3)
3 לחוק), ההגנה תחול רק על הדברים הרלוונטיים להגנת העניין האישי הכשר. העדר רלוונטיות עשוי ללמד
4 על העדר תום לב – גם כאשר תוכן הפרסום היה רלבנטי להגנה על עניין אישי כשר, עדיין תיתכן האפשרות
5 שלא יתקיים מרכיב תום הלב, למשל משום שהפרסום כלל ביטויים עולבים יתר על מידה. (עמ' 298)

6
7 אמנם נדמה כי לספיר יכולה לעמוד ההגנה בסעיף 15 (3) לחוק: .22

8 **"הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום**
9 **או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר;"**

10
11 בהתאם לגרסתה של ספיר, אור גרמה לכך שהתא המשפחתי שלה התפרק וכן התערבה בהליך הגירושין שלה
12 ואף הסיתה את בנותיה כנגדה.

13 **"אני טעונה כי פירקה לי בית עם 2 תינוקות גידלתי את הילדים לבד. היא רוצה לתבוע אותי על זה שגידלתי**
14 **אותם לבד..."** (עמ' 26, שורה 10)

15 **"שיראו אותה ברבנות היא התגרטה בי. 4 שנים לא נתן לי גט. לא נתן לי להתקדם בחיים. שרף**
16 **את החיים שהייתי ילדה. איתו אין לי דיבור. היא עוד תובעת אותי אחרי מה שעשתה לי? היא אומרת לי**
17 **שרמוטה. את זונה ושרמוטה. למה מותר לה לקלל אותי? היא אמרה לחברות שלי שרמוטה וזה עלי" (עמ'**
18 **28, שורה 12)**

19 ספיר העידה בנוסף כי ישראל לא הסכים לתת לה גט וכי איימה עליו שתגלה לכולם כי הוא עדיין נשוי-
20 **"כתבתי על שניהם. שיבינו שהוא נשוי. היא באה אלי לבית. הוא התנהג כמו בוגד. היא התנהגה כמו**
21 **מטורללת. הוא לא הציק לי אלא פגע בי. היא גם וגם" (עמ' 29, שורה 7)**

22
23 מסכת העדויות מגלה מערכת יחסים הדדית של השתלחויות ועלבונות בלתי פוסקים. לא ניתן להתעלם מכך
24 שלפוסטים שכתבה ספיר קדמה התגרות מצידה של אור. נראה כי אור מצידה לא חסכה בלשונה והתריסה
25 כלפי ספיר אשר היתה נתונה בשעת משבר, לאחר שגילתה את דבר בגידתו של בעלה ונותרה לטפל בשתי
26 ילדות קטנות לבדה. בבחינת הדברים שנכתבו ונאמרו, יש לראות את התמונה בכללותה ולא ניתן להתעלם
27 מהמסכת העובדתית הכוללת כפי שהוצגה. עניין זה יכול לבוא לידי ביטוי בשיעור הפיצוי, אולם נוכח טיב
28 תגובתה של ספיר, ברובה אינה זכאית להגנה.

29
30 לסיכום עניין זה, התנהלותה של אור והקשר שניהלה עם בן זוגה של ספיר (גם אם היה מדובר בקשר רומנטי),
31 אינם סיבה "להתיר את דמה" של אור, לבזותה ולהשפילה בציבור.

32
33 הדברים רלוונטיים בעיקר ביחס לדברים שאמרה ספיר בסרטון אשר אינם יכולים לחסות תחת ההגנות
34 שבחוק, מאחר ועל אף שהונח בסיס ראייתי לכך שאור הייתה במערכת יחסים זוגית עם אדם שאיננו פנוי,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 אין בכך כדי לעשותה "זונה", "נערת ליווי" או "קוקסינל" - ביטויים בהם כינתה אותה ספיר. מוכן אני לקבל
2 את הטענה לפיה כינויה במילה "פילגש" חוסה תחת הגנת תום הלב בהגנה על עניין אישי כשר כמפורט לעיל,
3 אולם הכינויים הנ"ל וכן תיאורה של התובעת כפסיכופת, וכן התיאורים הפיזיים שנועדו לזלזל במראה של
4 התובעת, חורגים מתחום הסביר ועל כן, בהתאם לסעיף 16 לחוק, אינם יכולים לחסות תחת הגנת זו.

נתבעות 2-6 – מעמד התגוביות

7 23. בין יתר הסוגיות שנדונו בפסיקה ביחס לפרסום לשון הרע ברשתות החברתיות עלתה השאלה איזה יחס יש
8 לתת לתגוביות שמעלים משתמשים לפוסטים.

9
10 בע"א (מח' חיפה) 62613-09-16 מרקוס נ' בוהדנה, 19.03.17, התקבל ערעור שהוגש על פסק דינו של ביהמ"ש
11 השלום בקריות אשר החליט לדחות תביעת לשון הרע שהוגשה בגין תגובית שפרסם המערער ברשת
12 ה"פייסבוק". ביהמ"ש השלום קבע כי מדובר בהתבטאות שיש בה כדי להוות לשון הרע. עם זאת החליט
13 לדחות את תביעת המערער, תוך שהוא קובע כי התגובית חוסה בהגנת זוטי הדברים, ואינה מקימה עילה
14 לזכות בפיצוי, שכן מדובר בפרסום חולף שנבלע בקולות ההמון. בשונה מעמדתו של ביהמ"ש השלום, קבע
15 ביהמ"ש המחוזי כי אמירותיו הפוגעניות של המשיב אינן פגיעה של מה בכך וכי המערער זכאי לפיצוי:
16 "מן הצד האחד, מרחבי רשת האינטרנט הם אלה המאפשרים לכל אדם המצוי ליד מחשב
17 להביע בקלות רבה את דעותיו. זה שיא פריחתו ותפארתו של חופש הביטוי. ואולם, אותה קלות
18 ממש, היא שאפשרה למשיב לגרור את המערער אל תוך הוויכוח, שהוא כלל לא היה צד לו, לייחס
19 לו דעתו שאינן דעותיו, לקללו, להסית נגדו, ולקרוא לאנשים לבוא למקום עבודתו ו"לפתוח" עליו.
20 מי שמבקש ליהנות מאביב חופש הביטוי, ידע, כי לצד הקלות בה הוא יכול לפרסם את דעותיו
21 והגיגיו, עליו להקפיד ולשמור על הגבולות המותרים" (פיסקה 14), בקשת רשות ערעור על החלטת
22 ביהמ"ש המחוזי בחיפה, נדחתה, (רע"א 3086/17).

23
24 בצד האמור לעיל נקבע במספר פסקי דין כי יש להחיל עמדה "מרוככת" יותר על תגוביות ביחס לפוסטים
25 עצמם לאור חשיפתן הפחותה יותר:

26 "הזכות לשם טוב ולכבוד אינה מתאינת במרחב הווירטואלי ואין להסכין עם הילכדותה
27 ברשת. יש לציין כי גם אם מתגברים על "מחסום האנונימיות" ומגיעים לשלב של הגשת תביעה נגד
28 נתבע ידוע, שאלה היא האם ראוי להחיל את דיני לשון הרע הקיימים על פרסומים משמיצים
29 באינטרנט (ראו למשל יובל קרניאל "אנונימיות ולשון הרע באינטרנט – בין חופש ביטוי להפקרות",
30 פורסם באתר המכון הישראלי לדמוקרטיה). לטעמי, נדרשת הסדרה של הנושא, אך בהיעדר עדכון
31 ראוי של דיני לשון הרע הקיימים מוטב להחילם "בשינויים המתחייבים" מאשר להניח קיומה של
32 לאקונה. השינויים המתחייבים כוללים היבטים שונים של הפרסום באינטרנט, ובהם: המשקל המועט
33 שניתן לעיתים קרובות להתבטאויות במסגרת תגוביות בכלל, ובמסגרת תגוביות אנונימיות בפרט;

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 ריבוי התגוביות באופן שלעיתים קרובות הפרסום המשמיץ "נבלע בהמון"; והנגישות של הנפגע-
 2 עצמו, ושל שוחרי טובתו, לאותם אתרים שבהם נעשה הפרסום הכולל לשון הרע, והיכולת לפרסם
 3 הכחשות ותגובות מתאימות ("התרופה לדיבור הפוגע – היא דיבור נוסף" – עניין בן גביר, פס' 17
 4 לפסק-דין). כל אלה עשויים לעיתים תכופות לייתר את הצורך האמיתי בקיומה של תביעת לשון
 5 הרע, ואף להפוך את טענות הנפגע ל"זוטי דברים". (רע"א 4447/07 מור נ' ברק אי.טי.סי [1995] החברה
 6 לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ, 25.3.10, פסקה 18 לפסק דינו של השופט ריבלין).

7
 8 לעניין הפיצוי הראוי נקבע כי, גם כאשר מדובר בתגוביות המהוות לשון הרע בהתאם לחוק ולא חלות ההגנות
 9 לחוק, יש לפסוק בגיבוי פיצוי נמוך יותר:

10 "בענייננו אני סבור כי ראוי לפסוק פיצוי הנמוך מגבול הפיצוי שנקבע בסעיף 7 לחוק, וזאת
 11 בהתחשב במה שנאמר בפסק דין מור בהקשר למשקל שיש לייחס לתוכן התגוביות. משקלה של
 12 התגובית, בהקשר לפוטנציאל הנזק שלה אינו כמשקלה של כתבה רגילה (כמובן שקיים הבדל במשקלן
 13 של הכתבות עצמן, אמצעי התקשורת או אתר האינטרנט שבו התפרסמה הכתבה, וכו')." [ע"א (מחי
 14 תל אביב-יפו) 36032-10-16 שוחט נ' קושניר, 28.11.17].

15
 16 ומן הכלל אל הפרט, לנתבעת 2 (מוריה) מיוחס כי כתבה בתגובה לפוסט הראשון: "חחח הזונה לא יכולה
 17 להתחמק מאיתנו"

18 וכן כי העלתה את הפוסט השני בקבוצת "אמהות עם אמהות הבית החם הדימונאי" וכתבה: "אור כהן
 19 מדימונה תתבייש ליך"

20 כמו כן הגיבה מוריה לפוסט בכך שכתבה: "שרמוטה זונה שאלוה-ים יכה בכל אותן הבחורות שהולכות עם
 21 גברים נשואים בשביל איזה סנדל מהכרמל מסריח טפיי"

22
 23 בתצהירה טענה מוריה כי על אף שאור מנסה להציג עצמה כקורבן וכ"שה תמיים", ההפך הוא הנכון.
 24 לטענתה, אור תקפה אותה באלימות בעת שהחזיקה בידיה את אחת מבנותיה של ספיר וכן שלחה לה הודעות
 25 נאצה ובהן קללות ומילים גסות ובוטות.

26 אשר לתגובתה לפוסט הראשון טענה בתצהירה כי המילה "זונה" היא בגדר קללה נפוצה שבאה בתגובה
 27 להתנהלותה של אור ואיננה בגדר לשון הרע. גם ביחס למשפט "אור כהן מדימונה תתבייש ליך" נטען כי
 28 איננו מהווה לשון הרע אלא תגובה לפוסט שפרסמה ספיר וכן ביחס לתגובה האחרונה נטען כי איננה מהווה
 29 לשון הרע אלא קללה וכן כי מדובר בהבעת דעה אישית. נוסף על כך טענה מוריה כי לא הוכח ששיתוף הפוסט
 30 בקבוצת "אמהות עם אמהות" צלח וכי ככל הנראה השיתוף נכשל. מוריה טענה בנוסף כי העובדה שלא היו
 31 תגובות לשיתוף מעידה על כך שהשיתוף נכשל.
 32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 מוריה צירפה לתצהירה שתי הודעות ששלחה לה אור (לאור תוכן המכוער אמנע מלצטט אותן). על אף
2 שמדובר בהודעות שנשלחו למוריה באופן אישי ואין בהן "פרסום", אין ספק כי הן מעידות על התנהלות
3 חסרת תום לב מצידה של אור המלינה בתביעתה על פגיעה בשמה הטוב אולם מנגד שולחת הודעות שניסוחן
4 גס ובוטה.

5
6 בעדותה הכחישה אור שתקפה את מוריה אולם אישרה כי שלחה את ההודעות. לטענתה, ההודעות נשלחו
7 בתגובה להודעות ששלחה לה מוריה וכן טענה כי מה שכתבה בהודעות ששלחה אמת. מוריה אישרה בעדותה
8 כי אור לא פרסמה דבר אודותיה ברשת החברתית. עם זאת טענה כי ההודעות ששלחה לה אור היו בוטות
9 ופוגעניות הרבה יותר מהתגובות שפרסמה היא בתגובה לפוסט. כמו כן טענה כי תגובותיה נאמרו באופן כללי
10 וכי אור הכפישה את שמה אמנם באופן פרטי אולם הדבר נחשף לאנשים רבים ושמה נהרס:

11 **"היא לכלכה את השם שלי בחוץ ואמרה לכולם שאני זונה שעובדת על עמודים, כל מה שהיא**
12 **רשמה פה הלכה להוציא את זה בחוץ. מעבר לזה שכל זה מופיע בכתב התביעה פה זה מלא אנשים נחשפו**
13 **לזה"** (עמ' 153, שורה 10).

14
15 מוריה טענה כי אנשים פנו אליה ושאלו האם ההכפשות שכתבה אור בהודעות ששלחה לה נכונים ומכאן
16 הסיקה כי אור פרסמה את הדברים ברבים. במענה לשאלה מדוע לא הגישה כנגדה תביעה בגין פרסום לשון
17 הרע השיבה מוריה כי אין לה תאוות בצע וכי פרסמה את התגובות בתגובה להודעות ששלחה לה אור ועל
18 מנת להרתיע אותה: **"כמו שהיא לכלכה עלי, ככה אני החזרתי לה זה הכל, זה היה משהו הדדי. היא לכלכה**
19 **עלי, אני החזרתי לה זהו... וגם זה ששיתפתי את הפוסט באמהות בדימונה זה גם לא צלח, וגם הייתה לי**
20 **כוונה אחת הכי יחידה, כמו שהיא אומרת שהיא באה מבית עם ערכים, אני סך הכל רציתי לתעתע אותה,**
21 **להרתיע אותה שאולי היא תחזור בעצמה ולא תפרק בית, אני ראיתי את הכאב של ספיר, הבנות האלה גדלו**
22 **לי באמת בידיים, לי את הכאב של ספיר ראיתי בעיניים שלי"** (שורה 27)

23
24 מבחינת האמור בתגובות - המילה "זונה" אותה ייחסה לאור מהווה לשון הרע בהתאם למבחנים שהוזכרו .25
25 לעיל ביחס לדברים שפרסמה ספיר, מאחר ועולה כי הכוונה בתגובות הייתה למילה כפשוטה ולא כקללה.
26 האמור בתגובה לפוסט השני (שרמוטה, זונה...) ("מעיד על הלך מחשבתה של מוריה כי היא סבורה שכל אלו
27 ש"הולכות עם גברים נשואים" ראויות להיקרא במילה "זונה". אשר על כן שתי תגובות אלו מהוות לשון
28 הרע.

29
30 ביחס לתגובה - "אור כהן מדימונה תתבייש לך" – התגובה עצמה איננה פוגענית או בוטה. נראה כי הכוונה
31 בתגובה הייתה כי אור צריכה להתבייש בכך שניהלה קשר עם אדם נשוי. מאחר וקבעתי כי יש אינדיקציה
32 לכך ועל כן המילה "פילגש" חוסה תחת הגנת "אמת בפרסום" הרי שיש לקבוע כי גם המשפט הזה, ככל שיש
33 בו לשון הרע, חוסה תחת הגנת אמת בפרסום.
34

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 במסגרת טענות הצדדים התעוררה מחלוקת ביחס לשיתוף הפוסט של ספיר. לטענת מוריה, השיתוף כלל לא
 2 צלח .
 3 אור טענה בעדותה כי מנהלת קבוצת "הבית החם של הדימונאים" שלחה לה הודעה לפיה הפוסט "תוגיג"
 4 בקבוצה וכי התיוג הוסר. לטענתה, העובדה כי רשום על הפוסט ששותף, מהווה הוכחה לכך שהשיתוף צלח.
 5 (בנספח ד' לתצהיר התובעת, מתחת לפוסט השני נרשם: "מוריה נחמיאס שיתף פוסט בקבוצה: אמהות עם
 6 מהות- הבית הם הדימונאי" ומתחת לכך נרשם "אור כהן מדימונה תתביישי לך")
 7 מנגד טענה מוריה בסיכומיה כי הניסיון מלמד שפעמים רבות שיתוף של פוסט נכשל וכי העובדה שאור לא
 8 הציגה כל ראיה לכך שהשיתוף צלח, מעידה על כך שנכשל.
 9
 10 לטעמי, בעניין זה הצדק עם אור. דהיינו, די בכך שרשום שמשמש שיתף פוסט על מנת להוכיח כי הפוסט
 11 שותף.
 12 בפסיקה נקבע כי יש לראות בפעולת השיתוף (share) כפרסום בהתאם למשמעותו בחוק איסור לשון הרע,
 13 העשוי לקים עילת תביעה כנגד משתמש המשתף תוכן עולתי:
 14 "בעיקרו של דבר, אני סבורה כי יש מקום לאמץ את הפרשנות שהוצגה בעמדתו של היועץ,
 15 ואשר התקבלה גם בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להבחין בין פעולת השיתוף לבין
 16 סימון הלייק (או סימוני "תחושה" דומים) ולקבוע כי רק הראשונה עולה כדי פרסום כמובנו בחוק
 17 איסור לשון הרע. (רע"א 1239/19 שאול נגד חברת ניידלי המוזכר לעיל, פסקה 43)
 18
 19 ובהמשך- "פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העולתי אשר יוצג לחבריו או עוקביו של
 20 המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום מסוים החושפת אותו למשתמשים
 21 נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת החברים או העוקבים של המשתף, שאולי לא נחשפו לפרסום
 22 המקורי. באופן כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות לפרסום מסוים תפוצה נרחבת
 23 ותהודה רבה (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר למה שהיה מקבל לולא שותף." (פסקה 45)
 24
 25 עם זאת נקבע כי מאחר והפגיעה הנוספת הנגרמת כתוצאה מ"שיתוף" קטנה באופן יחסי לפגיעה שגרם
 26 הפוסט עצמו, יש הצדקה לפסיקת סנקציה מופחתת.
 27
 28 נתבעת 3- שאנל, כתבה בתגובה לפוסט הראשון: "אני לא מבינה איך עד עכשיו לא לקחו אותה למחלקה
 29 סגורה אישה שהולכת עם גבר נשוי ואז בוכה למה כולם יוצאים עליה" בהמשך הוסיפה: "יא מהררר
 30 למחלקת פסיכיאטרים מהר"
 31 בתגובה לפוסט השני כתבה: "כזאת טינופת לא ראיתי בחיים שלי המצב של הכי גרוע"
 32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 שאנל טענה בתצהירה כי כתבה את התגובות בתום לב במטרה לנחם את ספיר שהיא בת דודתה. התגובות
2 היו מאופקות וקצרות וספק אם יש בהן לשון הרע. שאנל טענה כי אור נהגה להטריד אותה באמצעות שליחת
3 הודעות ושיחות טלפון, גם ביום השבת על אף שהיא שומרת את השבת. הרקע להטרדות אלו היה שהיית בן
4 זוגה לשעבר של שאנל במעצר יחד עם ישראל בסט למשך מספר ימים.
5 שאנל צירפה לתצהירה את חילופי ההודעות בינה לבין אור בהן שוב חוזר דפוס ההודעות הבוטות על עצמו.
6 כמו כן צירפה את פירוט השיחות של מכשיר הפלאפון שלה לתאריך 05.09.20 המעידות על כך שאור חייגה
7 אליה פעמים רבות.

8
9 בעדותה טענה כי בתגובתה הראשונה התכוונה לכך שאור מתנהגת כאישה שאיננה בריאה בנפשה מאחר
10 והיא מציגה את עצמה כאם בנותיה של ספיר ואף מלמדת אותן לקרוא לה בשם "אמא". כמו כן טענה כי
11 הדברים נכתבו בשעת כעס ולאחר שהייתה עדה למצבה הקשה של ספיר לאחר שכן זוגה עזב אותה. בעדותה
12 הביעה צער על כך שהגיעה לרמה "נמוכה" וטענה כי אור הביאה אותה לכך: **"אני לא דיברתי לשון הרע,**
13 **אני כתבתי בשעת כעס אחרי שהיא זה, בת דודה שלי העלתה פוסט, אני כאב לי על בת דודה שלי, בחורות**
14 **שם כתבו זונה, בחורות שם קיללו, מה אמרתי, בסך הכל בחורה טינופת שהלכה עם גבר נשוי."** (עמ' 203,
15 שורה 17)

16 בהמשך טענה שוב כי אור נהגה להתקשר אליה פעמים רבות על מנת להתגררות בה וכן כי נהגה להטריד את
17 ספיר בכך שהשמיעה מחוץ לביתה שירים.

18
19 אור לא הכחישה בעדותה כי שלחה לשאנל הודעות בהן גידפה אותה וכינתה אותה במילות גנאי אם כי טענה
20 כי ההודעות נשלחו בתגובה להודעות דומות ששלחה לה שאנל. במענה לשאלה האם נכון הוא כי כינתה את
21 שאנל עשרות פעמים במילה "זונה" השיבה אור כי בינה לבינה היא יכולה לכנות אותה בכל כינוי שתבחר.
22 במענה לשאלה מדוע התקשרה לשאנל פעמים רבות השיבה כי רצתה להעביר לה מסר מבין זוגה לשעבר
23 (מעדותה עלה כי נפטר). במענה לשאלה האם הייתה מכנה בשם "חולה נפש" אדם המתקשר אליה עשרות
24 פעמים השיבה בחיוב.

25
26 באופן יחסי, התגובות שפרסמה שאנל בתגובה לפוסט לא היו בוטות במיוחד, אולם חורגות משיח סביר
27 וכינוי אדם כחולה נפש הזקוק למחלקה סגורה מהווה לשון הרע כהגדרתו בחוק.
28 אשר לביטוי "טינופת" – אני סבור כי יש לראותו בגדר גידוף או שימוש בשפת הרחוב שאינו מקים עילת
29 תביעה בלשון הרע. נוסף על כך, הביטוי נכתב בתגובה לפוסט שכתבה ספיר ונועד להביע את תחושותיה של
30 שאנל כקרובת משפחתה של ספיר אשר הייתה עדה למשבר שעברה. על כן, אינה חוצה את הרף האסור
31 ואינה יותר מקללה אשר לא ראוי להכיר בה כלשון הרע.
32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 לא מצאתי כי לשאנל הגנה כנגד הכינויים הנ"ל ולא ניתן לקבוע כי התגובה המציגה את אור כלוקה בבעיות
2 פסיכיאטריות יכולה לחסות תחת הגנת אמת בפרסום נוכח העובדה כי הטרידה את שאנל פעמים רבות
3 בשיחות טלפון.
4

5 נתבעת 4- ספיר שיריאן, לה מיוחס כי כתבה בתגובה לפוסט הראשון: "מזה חיקוי? של שוק לוד סוף היום .27
6 זונההההה של נשואים בעהההה" בצירוף סמיילי צחק
7 ובהמשך כתבה: "זקנה זונה שהולכת עם נשוי ולא שווה יריקה איכס"
8 וכן כתבה: "שישרפו אותה עם ברנר ביחד עם היטלר וסילבסטר אמן! אני כבר אדאג לקרם בורלה"
9 ובהמשך - "זונה של נשואים שאספו אותה מנווה שאנן"

10
11 אין חולק כי מדובר בלשון הרע ולאור המסקנות לעיל, מדובר בפרסום שאינו זכאי להגנה, אולם המחלוקת
12 עם נתבעת זו היא ביחס לזהות המפרסם.

13
14 כאמור, גרסתה של ספיר שיריאן היא כי לא היא כתבה את התגובות אלא משתמש אחר שעשה שימוש
15 בשמה. בתצהירה טענה שיריאן כי פרופיל הפייסבוק שלה נושא את השם sapir shirian וכי אין לה קשר
16 לפרופיל המופיע בכתב התביעה הנושא שם דומה אבל משובש: sapir shrian אותו זיהתה התובעת,
17 בטעות, כשיידך לה.
18

19 כמו כן נטען כי לא פרסמה את התגובות המיוחסות לה וכי אין לה כל קשר לפרשה מושא התובעה.
20 בתמיכה לטענותיה הגישה שיריאן העתק הודעה ששלחה לה חברתה בתאריך 25.03.19 ובה תמונה
21 שמתחתיה מופיע הפרופיל sapir shirian ומתחת לו נכתב- "מזויף?".

22 שיריאן כתבה בתגובה: "מה... יש תמונות?" והחברה משיבה: "ידעתי" "יש רק את אלה" "ותראי כמה
23 הגבות (ככל הנראה תגובות) ממך" "ידעתי שזה מזויף" ואילו שיריאן כותבת- "מעניין מי זאת... אני בשוק".
24

25 שיריאן צירפה לתצהירה בנוסף צילום מסך באותה התכתבות של תגובת צוות העזרה של פייסבוק שנשלחה
26 במענה לפנייתה לפיה הפרופיל עליו דיווחה הוסר וכי הם מצטערים על המקרה. כן צירפה פוסט שהעלתה
27 מהדף האמיתי שלה בו משתפת על כך שזוייפה זהותה
28 נוסף על כן צורפה תלונה שהגישה במשטרה בתאריך 19.12.19 בגין התחזות כאדם אחר וכן צורפה הודעה
29 ששלחה היא, ככל הנראה, לאותה מתחזה ובה כתבה כי היא מזועזעת ממעשיה ומכך שעשתה שימוש
30 בזהותה וגרמה לה לסכסוכים עם אנשים שאינה מכירה.
31

32 כדי להוכיח כי יש לשיריאן קשר לפרשיה הגישה אור התכתבות מאותו פרופיל בין תמי מיס- אימה של מוריה .28
33 נחמיאס (הנתבעת 2), מוריה נחמיאס, ספיר בסט וספיר שיריאן. (נספח ג' לתצהירה)

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 שיריאן אישרה בעדותה כי היא ומוריה נחמיאס חברות וכן כי היא מכירה את אימה של מוריה, תמי מיס.
2 עם זאת טענה כי אין בכך כדי לסתור את טענתה לפיה נעשה שימוש בשמה וב"פרופיל" שלה.
3

4 שיריאן התייצבה בפני, העידה וטענה כי לא היא פרסמה את התגובות וכי הפרופיל אליו הפנתה התובעת
5 הינו פיקטיבי ואינו שייך לה. לאחר בחינת מכלול הראיות ועיון במסמכים אשר הציגה, מצאתי כי גרסתה
6 מהימנה, לא נסתרה, מנומקת ועקבית ואני סבור שהתובעת לא הרימה את הנטל הנדרש להוכחת הטענה כי
7 הנתבעת היא בעלת הפרופיל הנטען והיא האחראית לפרסומים הנטענים. התובעת לא הוכיחה קשר אחר
8 בינה לבין שיריאן זולת הפרסומים הנטענים, לא שלחה לה הודעות פרטיות, ושיריאן לא הייתה במעגל
9 הקרוב לספיר שחש צורך להגן עליה מפני התובעת. העדר קשר מעין זה מחזק את המסקנה כי שיריאן לא
10 קשורה לפרסומים. למרות שהראיות שהציגה שיריאן אינן מלאות וניתן היה להציג ראיות טובות יותר, די
11 בהם כדי לשכנע כי מיד לאחר שנודע לה שיש פרופיל מזויף על שמה, פעלה מול פייסבוק לדווח עליו ולסגור
12 אותו, אף בטרם הגשת התביעה.

13
14 בניגוד לטענת התובעת, שעה שהנתבעת הכחישה כי הפרסום נבע מדף פייסבוק של שיריאן, הנטל על התובעת
15 להוכיח כי היא זו אשר פרסמה. מאחר ולכל הפחות נותר ספק בדבר זהות המפרסם, לא עמדה התובעת
16 בנטל ההוכחה.

17
18 אמנם התלונה במשטרה הוגשה לאחר הגשת כתב התביעה, עם זאת, אין בכך כדי לשלול לחלוטין מעוצמת
19 הראיה (הגשת התלונה) שכן יתכן ושיריאן מצאה לנכון לגשת ולהתלונן במשטרה רק לאחר שהבינה כי לזיוף
20 הפרופיל שלה הייתה משמעות רצינית יותר וזאת בעקבות התביעה שהוגשה כנגדה.
21 ככלל, נהוג לזהות נתבעים לפי תעודות מזהות ולקשור אנשים לאירועים לפי ממצאים נסיבתיים, אך בעולם
22 הפייסבוק, פרופילים פיקטיביים הינם, למרבה הצער, דבר נפוץ ולא מן הנמנע כי כך אירע בעניינינו.
23 בנסיבות אלו, דין התביעה כנגד שיריאן להידחות.
24

25 29. נתבעת 5 - רותם עמר כתבה בתגובה לפוסט הראשון: "אמאלה ספיר איזה פח אשפה היא"

26 בהמשך פרסמה ספיר תמונה של נחש כשבמקום ראש הנחש הופיע ראשה של התובעת.

27 בתגובה לכך כתבה רותם: "נחשפלצת"

28 האם הביטויים "פח אשפה" ו"נחשפלצת" שהינו הכלאה בין המילים "נחש" ו"מפלצת", באים בגדר לשון
29 הרע?
30

31 בנסיבות העניין מדובר בכינויי גנאי בלבד. כאמור לעיל, בהתאם לפסיקה, לא בכל מקרה גידופים יוגדרו
32 כלשון הרע כאשר הדבר תלוי בחומרת הדברים ובנסיבות בהן נאמרו הדברים. במקרה דנן, הכינויים נכתבו
33 בתגובה לפוסט ובתגובה לתמונת נחש כשבמקום ראש הנחש הופיע ראשה של התובעת, אותה העלתה ספיר
34 ולא רותם. מעדותה של אור עולה כי לא זכרה אלו ביטויים כתבה רותם והייתה צריכה לרענן את זיכרונה

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 (במענה לשאלה אלו מילים כתבה רותם השיבה אור "בטח זונה, בטח שרמוטה, בטח משהו כזה." עמ'
2 127, שורה 1 "כל התגובות היו את אותן הדבר" שורה 8) דבר שאיננו פוסל את מהימנות העדות אולם יש
3 בו כדי להעיד על כך שהמילים היו מתונות ביחס לתגובות אחרות, בבחינת "זוטי דברים", ועל כן לא נצרבו
4 בזיכרונה.

5
6 רותם טענה בעדותה כי איננה זוכרת שכתבה את הביטוי "נחשפצת".

7 ביחס למילים "פח אשפה" טענה כי כתבה אותם על מנת להביע אמפתיה ותמיכה בספיר. בהתאם לעדותה,
8 אחיה של ספיר הינו בן זוגה ואבי בנה ועל כן יש לה ולספיר קשר משפחתי והן אף התגוררו יחד בתקופות
9 מסוימות. רותם העידה כי הצטערה לראות את ספיר נתונה במצב בו הייתה וראתה צורך להגן עליה. מדובר
10 בביטויים מתונים יחסית שיש לראותם כהבעת דעה בשיח הציבורי על כן אינם מהווים לשון הרע.

11
12 יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בפסיקה כי כאשר מדובר בחילופים הדדיים של מילות גנאי או כינויים
13 שהפכו שכיחים בחברה, לעיתים אין לראות מילות גנאי כאלה כבאות בגדר "לשון הרע" לעניין חוק לשון
14 הרע, או לחלופין - ניתן לראותן בגדר "זוטי דברים" שאינם מקימים עילת תביעה:

15 "לא אמרתי - ואינני אומר - כי גידופים, קללות והתרסות אינם עשויים לבוא בגדר לשון הרע.
16 ... סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום "לשון הרע".
17 עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. "קללות
18 וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת
19 בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש
20 בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות
21 מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (שנהר, בספרו הנ"ל, בעמ' 131, והאסמכתאות שם; ראו גם
22 Pease v. International Union of Operating Engineers Local 150, 567 N.E.2d 614, 619 (1991);
23 Ward v. Zelikovsky, 643 A.2d 972, 978-979 (1994); Stevens v. Tillman, 855 F.2d 394, 399-
24 402 (1988)). הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום. סיווג הדיבור על-פי סגנונו עשוי לייחד
25 את חופש הביטוי למיטיבי הדיבור ולצחי הלשון לבדם. חופש הביטוי צריך שיהיה שמור גם לעלגי
26 הלשון, שהם תכופות גם קשיי היום. שפתם אינה "בעלת ערך פחות" (פסק-דין Chaplinsky הנ"ל). כשם
27 שחרות הביטוי היא עיוורת כלפי התוכן, כך אין היא נותנת דעתה לסגנון. אכן, כדברי ה- ECHR,
28 הזכות לחופש ביטוי "protects not only the substance of the ideas and information expressed
29 but also the form in which they are conveyed". (Oberschlick v. Austria (II), 42 Eur. Ct. H.R. 1266
30 (1997))." (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, 12.11.2006, פסקה 26 לפסק דינו של כב'
31 השופט ריבלין).
32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החלת אמות מידה אלו על התגובות של רותם מובילה למסקנה כי פרסומיה אינם בגדר לשון הרע. לחילופין,
2 מדובר בהבעת דעה על התנהגות התובעת הזכאית להגנת תום הלב. על כן, דין התביעה כנגד רותם להידחות.
3
- 4 נתבעת 6- נוי פז בעדני הגיבה: **"לכל הבחורות אנא היזהרו, זו הפילגש המדוברת OR COHEN"** ותייגה .30
5 את התובעת בתגובתה.
6 כאמור לעיל, קבעתי כי המילה "פילגש" חוסה תחת חלק מהגנת סעיף 14 לחוק מאחר והוכח כי אור ניהלה
7 מערכת יחסית עם ישראל בעודו נשוי ולכן יש אמת בפרסום, אולם לא מצאתי כי יש בדברים עניין לציבור.
8 אין זה מתפקידה של נוי להיכנס לסכסך לא לה, ולהוציא את גירושיה של ספיר מדלת אמות הסכסוך ולרדוף
9 אחר מי שהפכה להיות בת הזוג של בעלה לשעבר של ספיר.
10 על כן, פרסומה מהווה לשון הרע.
11
- 12 נוי טענה בנוסף להגנתה כי תגובתה הוסרה שעות ספורות לאחר שספיר הסירה את הפוסט וכי התגובה לא
13 זכתה ל"לייקים" (חיוב) וספק אם נצרבה כלל בתודעת המשתתפים לאור התגובות הרבות. נוסף על כן
14 טענה בתצהירה כי, בדומה ליתר הנתבעות, גם לה שלחה אור הודעות ומסרונים בשפה בוטה ומעליבה ועל
15 כן השיבה לה באותה מטבע.
16 עולה כי המילים שכתבה אינן יכולות לחסות תחת ההגנות שבחוק. עם זאת, העובדה כי מדובר בתגובת
17 לפוסט תובא במכלול השיקולים במסגרת פסיקת הפיצוי הראוי.
18
- 19 ניהול התביעה כנגד חלק קטן מבין כל המגיבים לפוסט- האם מהווה חוסר תום לב?
20 .31 התובעת במעין מסע דייג, תבעה נתבעים רבים. במהלך ניהול ההליך, לאור הערות בית המשפט, נמחקו
21 מרביתם ונותרו, כאמור, שש נתבעות. אור טענה בעדותה כי הסיבה לכך שהותירה את שש הנתבעות מתוך
22 כל ה-25 נתבעים כנגדם הגישה את כתב התביעה המקורי, הייתה כי לא הצליחה לאתר את כל הנתבעים
23 ולבצע להם מסירה של כתב התביעה (**"הם לא פה מסיבות טכניות, מדברים שהתגלגלו לא טוב, אני לא**
24 **יודעת ממה. אם אתה רוצה ואתה אומר שיש כתובות וזה, אני יכולה לזמן אותם להביא אותם לפה אני**
25 **אשמח "**, עמ' 98, שורה 9) כמו כן נטען כי מבחינת חומרת הפרסומים החליטה להותיר את אלו שהכי פגעו
26 בה. (עמ' 82, שורה 6) במענה לשאלה האם הייתה מוותרת על הנתבעת 8 אילולא הייתה מצליחה למסור לה
27 את כתב התביעה השיבה אור כי על חלק מהנתבעות לא הייתה מוותרת **"הייתי הופכת עולמות. הן**
28 **בחורות שהייתי הופכת עולמות, הייתי ישנה מתחת לבית שלהן כדי להגיע לתעודת זהות שלהן, לכתובת**
29 **שלהן ולהכלל"** (עמ' 82, שורה 21)
30
31 בניגוד לגרסה זו עולה כי ישנם משתתפים שנקטו בלשון גסה ובוטה יותר מחלק מהתגובות מושא התובענה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 בניסיון להסביר מדוע החליטה לנהל תביעה רק כנגד אלו שהתגוננו בפני התביעה ולוותר על יתר הנתבעים
2 למרות שחלק מהתגובות היו חמורות יותר מהתגובות שפרסמו הנתבעות טענה אור כי הדבר אירע בשל
3 רשלנות של עורך הדין שייצג אותה בתחילת ההליך.
4

5 במסגרת טענותיו בסיכומים טען ב"כ הנתבעת 5 (רותם עמר), כי המכנה המשותף של הנתבעות שנתרו
6 בהליך הנו הגשת כתב הגנה על ידן ולא חומרת הפרסומים המיוחסים להן או מידת הפגיעה שפגעו בתובעת.
7

8 עיון בפסיקה מלמד כי לעיתים יש לניהול תביעה כנגד חלק מהמשתמשים ולא כנגד כולם, משמעות.
9 ביחס לסילוק התביעה על הסף במקרים בהם קיים חשש לשימוש ברעה בהליכי משפט בנסיבות בהן מדובר
10 בתביעות חסרות תום לב נקבע כי:

11 "כיצד תיושם דוקטרינה זו בהקשר של תביעות לשון הרע המוגשות כנגד משתפי תוכן ברשת
12 החברתית? בשלב המקדמי, יש לשאול אם התובע נקט בררנות יתרה, העולה כדי חוסר תום לב,
13 בבחירתו לתבוע את המשתף. במסגרת זו, יש לבחון את היקף החשיפה של הפרסום המקורי למול
14 היקף החשיפה של השיתוף שבגיניו הוגשה התביעה (המשתקף ככלל בכמות הלייקים והשיתופים).
15 כן יש לבחון את מספר משתפי הפרסום העולותי שנתבעו, ביחס לכמות המשתפים שלא נתבעו (כמו
16 גם את היקף התפוצה של אותם שיתופים שלא נתבעו). כאמור, מאפיינים שיעוררו חשד הם עצם
17 הבחירה לתבוע משתפים כאשר היקף הפרסום נבע רובו ככולו מהפרסום העיקרי, או לחלופין, בחירה
18 לתבוע מעטים מבין רבים ששיתפו, כאשר התפוצה הנוספת שהסב שיתופם של הנתבעים אינה גבוהה.
19 במצבים כגון דא, יכול שיקום מחסום דיוני לדון בתביעתו כנגד המשתף או המשתפים הבודדים שבחר
20 לתבוע. יודגש כי התובע מצדו יוכל להצביע על טעמים מיוחדים בבחירות הנדמות כחשודות, ובכלל
21 זאת להצביע על כך שבחר לתבוע משתף מסוים משום שכלל בשיתוף התוכן גם פרסום עולותי מקורי
22 (על דרך של הוספת מלל או ביטוי אחר לשיתוף שעשה). עוד טעמים שעשויים להסביר בחירה במשתף
23 מסוים נוגעים להיותו של הפרסום המקורי אנונימי או בלתי מזוהה, או לכך שהמשתף הוא דמות
24 ציבורית או שהשיתוף על ידו זכה לחשיפה מרובה, וכך תרם באופן משמעותי להפצת לשון הרע
25 ולפגיעה בתובע. " (רע"א 1239/19 שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ, 08.01.20, פסקה 54 לפסק
26 דינה של השופטת ברק-ארז) (ההדגשה אינה במקור)

27
28 יחד עם זאת, בנסיבות העניין אין מקום ליתן משקל לעובדה כי נתבעו רק חלק מהמגיבות לפרסומים. מרבית
29 הנתבעות נמצאות במעגל הקרוב לנתבעת והיה ביניהן לתובעת קשר ישיר כזה או אחר, ולא מצאתי כי נבחרו
30 בחוסר תום לב נתבעות מסוימות לנהל את התביעה כנגדן. בית המשפט המליץ לצמצם מספר הנתבעים ואין
31 לבוא בחשבון עם התובעת כי עשתה כן.
32
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

גובה הפיצוי

32. בתצהירה הבהירה התובעת את הסכומים הנתבעים מכל אחת מהנתבעות, לאור תיקון כתב התביעה ומחיקת רוב הנתבעים. יובהר כי גם כאן הדבר נעשה לדרישת בית המשפט, אין בכך כל הרחבת חזית ואין פסול מבחינת האגרה לדרך דיונית זו.

אמנם התובעת לא הוכיחה כי נגרם לה נזק ממוני ומה שיעורו, אולם אין בכך כדי לשלול זכאותה לפיצוי. אור טענה בתצהירה כי הפרסומים גרמו לכך שהסתגרה בביתה לאור הבושה שחשה והפגיעה בשמה הטוב. בעקבות זאת החסירה ימי עבודה רבים ולבסוף נאלצה לעזוב את מקום עבודתה ונגרם לה נזק כספי גדול. בעדותה טענה כי נגרם לה נזק נפשי עד כדי כך שנאלצה ליטול תרופות להרגעה. עם זאת, לא הגישה כל מסמך להוכחת טענותיה. לאור התנהלותה במישרין מול הנתבעות, לא התרשמתי כי חוותה פגיעה משמעותית מהפרסומים. בעדותה לא זכרה מתי בדיוק הפסיקה לעבוד וטענה כי סיימה את עבודתה עם הריונה הראשון. מכך עולה כי סיום העבודה איננו קשור כלל לפרסומים מושא התובענה.

הפסיקה קובעת מספר קריטריונים לקביעת סכום הפיצוי במקרה ולא הוכח שיעור הנזק. בין היתר נקבע כי גם להתנהגות הצדדים לפני ואחרי הפרסום יש השלכה לעניין קביעת הפיצוי.

בע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזר**, 22.07.2015, עמד ביהמ"ש העליון על הקושי שבהערכת נזק לא רכושי שנגרם כתוצאה מפרסום לשון הרע. צוין כי יש שתי דרכים להתגבר על קושי זה: האחת- בית משפט רשאי להשית פיצויים בסכום של עד 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק על מפרסם לשון הרע (או כפל הסכום אם הפרסום נעשה בכוונה לפגוע (סעיף 7א(ג) לחוק).

הדרך השנייה- חיוב המפרסם מכוח הלכה שנקבעה בפסיקה, שלפיה חזקה היא כי פרסום לשון הרע כשלעצמו גורם נזק כללי לשמו הטוב של הנפגע. נקבע כי:

"בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום" (פיסקה 61) (ההדגשה איננה במקור)

בפסיקה נקבע לא אחת כי להתנהגות הנפגע לפני ואחרי הפרסום, יש השלכה גם לעניין פסיקת הפיצויים: "בתי המשפט פוסקים לעיתים פיצויים בסכום נומינלי, שהוא כה פנוט עד כדי כך שאין לו קיום מבחינה כמותית. פיצויים שכאלה עשויים להיפסק בתביעות לשון הרע בשני מקרים. כאשר בית המשפט מוצא כי הנתבע אמנם ביצע עוולה של פרסום לשון הרע, אך הוא לא גרם לתובע כל נזק,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 הוא עשוי לפסוק לתובע פיצוי בסכום פעוט...המקרה השני שבו עשוי בית המשפט לפסוק פיצויים
2 בסכום פעוט הוא כאשר הפרסום אכן גרם לתובע נזקים, אך התנהגותו המבישה של התובע מצדיקה
3 פסיקת פיצוי בסכום נמוך מהסכום הנדרש להטבת נזקיו. פיצויים כאלה נקראים "פיצויים לבוזי".
4 (שנהר 373)

5
6 "שיעור הפיצוי נגזר, בין היתר, מחומרת הפגיעה שארעה. ככל שאופי ההאשמות
7 המיוחסות לנפגע חמורות יותר, כך ראוי להגדיל את סכום הפיצוי (פרשת רוזנבלום, בעמ' 595; פרשת
8 פרידמן, בעמ' 244). עשיית שימוש בתיאורים פוגעניים במיוחד יצדיקו החמרה בפסיקת הפיצויים (על
9 החמרה בפסיקת הפיצויים בייחוס תכונות נאציות לאדם ראו פרשת אלוני, בעמ' 531; פרשת ברדוגו
10 2001). על החמרה בפסיקת הפיצויים עקב ייחוס תכונות אופי שליליות לאדם ראו, פרשת קליין, שם).
11 עוד יתחשב בית המשפט בתפוצת הפרסום, והיא תהווה שיקול חשוב בקביעת גובה הפיצוי (פרשת
12 רוזנבלום, בעמ' 594). פרסום בתפוצה גדולה, כגון פרסום באמצעי התקשורת, מחמיר את הפגיעה
13 ומצדיק הגדלת הפיצוי (פרשת פרידמן, בעמ' 245; פרשת מיכאלי, בעמ' 1-570; שנהר, בעמ' 5-384).
14 להתנהגות הניזוק ולמעמדו קודם לארוע הפגיעה ולאחריו ינתן משקל בהערכת הפיצוי. כן יינתן
15 משקל להתנהגות הפוגע בעת הפרסום, לפניו, ולאחריו. ינתן משקל לעובדת התנצלותו, או סירובו
16 להתנצל, ודבקותו באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו מהן. " (עניין בן גביר, פסקה 32 לפסק דינה של
17 השופטת פרוקצ'יה, ההדגשה איננה במקור)

18
19 אורי שנהר דן בספרו גם בתחולת הוראת סעיף 65 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) על עוולת הפרסום של לשון
20 הרע, מכוח סעיף 7 לפקודה.

21 סעיף 65 קובע כי - "נתבע שגרם לנזק באשמו, אלא שהתנהגותו של התובע היא שהביאה לידי האשם, רשאי
22 בית המשפט לפטור אותו מחבותו לפצות את התובע או להקטין את הפיצויים ככל שבית המשפט יראה
23 לצודק."

24
25 לדעת שנהר, בימ"ש רשאי לפטור נתבע מחבותו או להקטין את סכום הפיצויים אם התנהגותו של התובע
26 הביאה את הנתבע לידי פרסום לשון הרע. (עמ' 339). בהמשך כותב שנהר כי גם התגרות מצד התובע קודם
27 הפרסום, אפילו אם איננה חריפה כמו הפרסום עצמו, מהווה נסיבה מקילה עם הנתבע. (עמ' 394)

28
29 33. אכן, בחלק מהפרסומים עשו הנתבעות שימוש בלשון בוטה וגסה ולא בחלו בשלל מילות גנאי. עם זאת,
30 מההודעות ששלחה אור עולה כי מתבטאת בשפה בוטה מאוד ("פח אשפה זונה מסריחה... מזיינת תמות,
31 אישה רעה עם לב שחור, שטן, מכשפה, אמא רעה, ישרמוטה מסריחה, נערת ליווי מסריחה נרקומנית" –
32 מתוך הודעות ששלחה אור לספיר ב-2018. "זונה מסריחה, יעלובה, חיה כמו נערת ליווי" – מתוך הודעות
33 ששלחה לשאנל.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 "זונה גדולה, שרמוטה מקצועית שהולכת רק עם גברים נשואים, חולת איידס, נערת ליווי שמנה ודוחה"-
2 הודעות ששלחה למוריה) ניכר כי אף היא איננה בוחלת בשימוש מילים גסות ומעליבות ויש לדברים משקל
3 למרות שהדברים לא פורסמו ברשת חברתית אלא נכתבו בהודעות אישיות.

4
5 נראה כי השיח בקבוצות בהן נטלו חלק התובעת והנתבעות פוגעני וירוד. מקריאת ההודעות עולה כי
6 המשתמשים לא נרתעו מלהשתלח במושא הפוסט ואף הוסיפו שלל ביטויים מבזים משלהם.
7 יוער כי גם באולם ביהמ"ש במסגרת הדיונים שהתקיימו בתיק, לא הפסיקו הצדדים לשלח קללות ונאצות
8 זו לזו עד כדי כך שנדרשה נוכחות מאבטחים בכל אחד מהדיונים שהתקיימו בתיק. גם התובעת לא טמנה
9 ידה בצלחת ומידי פעם סיננה לעבר הנתבעות מילות גנאי מתוך מחשבה, ככל הנראה, כי הדברים נעלמים
10 מעיני בית המשפט.

11
12 ראויים לציטוט בעניין זה דברי כב' השופט רובינשטיין ברע"א 4447/07 המוזכר לעיל כי-

13 "בית המשפט יימנע מלתן סעד למי שעושה שימוש בזכות התביעה בחוסר תום לב. בית
14 המשפט יבחן, האם באמת מתכוון התובע לממש את תביעתו, או שמא מדובר במסע דיג לצורך זיהוי
15 המפרסם ... הוא הדין לתביעות קטנוניות שיש לראות בהן "זוטי דברים". עוד יש לזכור, כי כשם שלא
16 כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט
17 מהווה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס
18 להן כל משקל, וערכן "העוולתי" הוא בהתאם. " (פיסקה ס', ההדגשה איננה במקור).

19
20 כמו כן, בעניין נתניהו נגד אולמרט הנ"ל, עת הפחית את הפיצוי שנפסק ליאיר נתניהו, הבהיר כב' השופט
21 עמית יריב כי מי שמתבטא באופן פוגעני כלפי אחרים, לא יזכה בסעד משמעותי בגין ביטויים דומים
22 שנשמעים כלפיו:

23 "כך או כך, ומאחר שחלק מתפקידו של הליך לפי תוק איסור לשון הרע הוא להעביר מסר
24 הנוגע לאופן ניהולו של השיח הציבורי, אני סבור שיש קושי בכך שאדם המתבטא כלפי אחרים באופן
25 מסוים יקבל פיצוי על כך שאדם אחר התבטא כלפיו באותה דרך בדיוק. עמדה על כך כב' השופטת
26 ענת ברון בת"א (מחוזי-ת"א) 2313/00 פרופ' משה צימרמן נ' ידיעות תקשורת בע"מ (פסק דין מיום
27 3.2.2005), שכתבה:

28 "התרשמתי כי התובע משמיע התבטאויות קיצוניות ופרובוקטיביות במתכוון ובאופן שיטתי,
29 בין במדיה הכתובה ובין במדיה המשודרת, ומבקש לעורר ולעודד פולמוס ציבורי בסוגיות שהוא
30 מייחס להן חשיבות. בכך כשלעצמו אין כל פסול, נהפוך הוא: חופש ביטוי המאפשר לאדם להתבטא
31 ולהשמיע גם עמדות קשות, כאלה הנוגעות בעצבים החשופים של החברה, הוא אחד היסודות
32 החשובים של חברה דמוקרטית, והוא אף היסוד המאפשר קיומו של דיון פתוח ומפרה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 אולם התובע, אשר עומד פעם אחר פעם על זכותו להתבטא בלשון בוטה ולהשתמש בביטויים שנויים
2 במחלוקת, איננו זכאי לדרוש ממשותתפים אחרים בשיח הציבורי להימנע מלבקר את עמדותיו שלו,
3 ואף אינו יכול לצפות מהם להשיב ללשונו המושחזת בכפפות של משי."

4
5 דברים אלה יפים גם לענייננו, והם מצדיקים, לטעמי, את הפחתת הפיצוי שייפסק לטובת יאיר לסכום
6 נמוך במיוחד".

7
8 מהכלל אל הפרט

9 .34 בכל הנוגע לתביעה כנגד ספיר, מדובר בסכסוך שבמהותו הוא על רקע משפחתי, למרות שהשתיים אינן עונות
10 על הגדרת בן משפחה בחוק בית המשפט לענייני משפחה. בפסיקת הפיצוי הראוי לא ניתן להתעלם מהנסיבות
11 שקדמו לפרסומים והרקע לפרסום וניתן להזדהות עם תחושותיה הקשות של ספיר, למרות שאיני סבור כי
12 אור האשמה הבלעדית בכך. עם זאת, מן הראוי היה שאור תגלה רגישות למצבה של ספיר ולעובדה שבן זוגה
13 בחר לפרק את התא המשפחתי והותירה לטפל בשתי בנותיהן. כאמור, אין זו סיבה לבזות את אור ולהתיר
14 דמה בציבור, עם זאת התנהלותה של אור אשר פנתה לספיר בהודעות קשות ובוטות, פרסמה תמונות שלה
15 עם בנותיה של ספיר ואף התנהלותה כלפיה באולם בית המשפט מעידה על כך שאינה תמת לב וכי תרמה
16 בהתנהגותה לפרסומים שהופצו כנגדה. התנהגותה, הן לפני הפרסומים והן לאחריהם ואף בדיון המשפטי,
17 מצדיקה צמצום הפיצוי וניתן היה אף לקבוע פיצוי בערכים הקרובים ל"פיצוי לבזז". יחד עם זאת, מאחר
18 ואין בידי השלים עם המערכה שפתחה ספיר במטרה ללמד את התובעת לקח על שבחרה לצאת עם אדם
19 נשוי, יש לפסוק פיצוי גם אם על הצד הנמוך נוכח השיקולים הנוגדים.

20
21 בבחינת מקרים דומים עולה כי נפסקו פיצויים על הצד הנמוך. בת"א (שלום חדרה) 56487-02-16 מהצרי נ'
22 רבייב, 3.12.17, התקבלה תביעת לשון הרע בגין ארבעה פוסטים שפרסמו בגנותה של התובעת בנוגע לקשר
23 זוגי שניהלה עם מי שהיה בעלה של הנתבעת. במכלול הפרסומים נעשה שימוש במילה "פילגש" מספר פעמים,
24 פרוצה, הורסת משפחות סדרתית, זנונת ואף בביטויים קיצוניים יותר. הנתבעת חויבה לשלם לתובעת סכום
25 של 1000 ₪ בגין כל אחד מהפוסטים ובסה"כ 4000 ₪. יוער כי לטעמי מדובר בפיצוי נמוך מידי אשר עלול
26 לעודד מסע השמצות ברשת ביחס לנושאים שמטיבם הם פרטיים.

27
28 בתמ"ש 25732-07-18 פלונית נ' אלמונית (29.11.20) - תביעת לשון הרע כנגד גרושתו של בן זוגה הנוכחי של
29 התובעת, בין היתר בגין פרסום פוסטים בקבוצת פייסבוק סגורה להורים שנותקו מילדיהם בגין ניכור.
30 ביהמ"ש קבע כי, בכל הנוגע לתביעות לשון הרע בפרט בתוך המשפחה, אין מקום להתייחס לפרסומי לשון
31 הרע במנותק מהסכסוך המשפחתי הכולל וכי על אף שמדובר בלשון הרע ולמרות שלא עומדות לנתבעת
32 ההגנות בחוק, אין לפסוק פיצוי לטובת התובעת מאחר והיה לה קשר ישיר לעצימות סכסוך הגירושין.
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-10-2841 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לאור העובדה כי ספיר היא מחוללת הפרסומים, אשר תכליתן להציג את התובעת בציבור כהורסת משפחות
2 תוך הטחת עלבונות ביחס למראה החיצוני של התובעת, גילה והוספת התארים לרבות ביחס למצבה הנפשי
3 של התובעת, מצאתי כי בגין כלל הפרסומים יש לחייב את הנתבעת 1 בפיצוי של 15,000 ₪.
4
- 5 .35 נתבעת 2, מוריה, היא השנייה במדרג הפרסומים שעה שנרתמה לעזרת ספיר והתגאתה בכך שהתובעת לא
6 תחמוק מהן, תוך שיתוף הפרסום בקבוצה אחרת תוך זיהוי שמה של התובעת, במטרה להפיץ את הפרסום
7 לרבים. כן הגיבה לפרסום והוספת הכינוי גנאי לתובעת. בנסיבות העניין יש לחייב את מוריה לשלם פיצוי
8 של 5,000 ₪.
9
- 10 .36 נתבעת 3, שאנל, כינתה את התובעת בתגובות כפסיכיאטרית ובשים לב לאופי הפרסום והיקפו, אני מעמיד
11 את הפיצוי בסך של 1,000 ₪.
12
- 13 נתבעת 6, נוי, הזהירה את הציבור מפני התובעת ובשים לב לחלקה בפרסומים והנסיבות לפרסום, אני מעמיד
14 את החיוב בסך 1,000 ₪.
15
- 16 כאמור לעיל, התביעה כנגד הנתבעות 4-5 נדחתה.
17
- 18 סוף דבר
- 19 .37 עסקינן בפרשה מבישה לכל הנוגעות בדבר, שתחילתה בפגיעה בתא המשפחתי של ספיר, אולם הדרך בה
20 בחרה לנהוג ספיר אינה יכולה ליזכות לגיבוי בית המשפט, גם אם אור תרמה תרומה משמעותית לליבוי
21 היצרים בין הצדדים. המטרה העיקרית של הפיצוי שנפסק הוא להעביר מסר כי סכסוכים מעין אלה, אין
22 מקומם להתברר בדרך של השמצת האישה עמה בחר האיש לנהל מערכת זוגית בעודו נשוי.
23
- 24 על כן, אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעת סך של 15,000 ₪.
25 אני מחייב את הנתבעת 2 לשלם לתובעת סך של 5,000 ₪.
26 אני מחייב את הנתבעת 3 לשלם לתובעת סך של 1,000 ₪.
27 אני מחייב את הנתבעת 6 לשלם לתובעת סך של 1,000 ₪.
28
- 29 התביעה כנגד הנתבעת 4 נדחית הואיל ולא הוכח כי פרסמה את הנטען כנגד התובעת. התביעה כנגד הנתבעת
30 5 נדחית הואיל ואין בפרסום מטעמה משום לשון הרע או חוסה הוא תחת הגנת הבעת דעה.
31
- 32 .38 אשר להוצאות ההליך, עצם העובדה כי התביעה התקבלה בחלקה הקטן בלבד והממצאים בה מלמדים כי
33 התובעת תרמה תרומה משמעותית לשיח הרדוד והמבזה, מצדיקה פסיקת הוצאות על הצד הנמוך. בבחינת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2841-10-19 כהן נ' בסט ואח'

תיק חיצוני:

1 מכלול נסיבות העניין מצאתי כי יש להטיל את תשלום ההוצאות בעיקר על הנתבעת 1 וחלקן על הנתבעת 2
2 ולפטור את יתר הנתבעות מתשלום ההוצאות.

3
4 על כן, אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעת הוצאות בסך של 2,000 ₪ וכן שכר טרחת עו"ד בסך של
5 7,500 ₪. הנתבעת 2 תישא בהוצאות התובעת ובשכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 2,500 ₪.

6
7 בגין דחיית התביעה כנגד הנתבעת 5, לא מצאתי מקום לחייב את התובעת בהוצאות מאחר והנתבעת 5
8 הצטרפה לשיח המכפיש, גם אם נהגה במתינות ביחס ליתר המשתתפות בשיח הפוגעני.

9
10 בגין דחיית התביעה כנגד הנתבעת 4, אני מחייב את התובעת לשלם לנתבעת 4 הוצאות ושכר טרחת עו"ד
11 בסכום כולל של 7,500 ₪.

12
13
14
15 ניתן היום, כ"ז שבט תשפ"ד, 06 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

16
17
18

עידו כפפי, שופט